

CEL CE ESTE ÎN VOI

Îți mulțumesc, frate Neville. Domnul să te binecuvânteze. Să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Toți cei care doresc să fie amintiți în rugăciune, să ridice mâinile și să spună: „Doamne, ai milă de mine!”

Dumnezeule îndurător și sfânt, îi aducem pe acești oameni înaintea Ta cu cererile pe care le au, fiindcă au cerut să fie amintiți în rugăciune. Doamne, cu mâinile ridicate, Te rugăm să ai milă de noi, fiindcă Tu ne cunoști și ne-ai învățat să ne rugăm: *„vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.”*

Tată, în seara aceasta cerem milă, cerem ca Duhul Sfânt să vină printre noi ca să ne aducă Evanghelia Adevărului, ca să putem crede Mesajul acestui ceas, pe care L-ai dat bisericii. Doamne, Te rugăm să ne faci o părticică din Biserica pe care ai rânduit-o pentru ultimele zile ale acestui timp. Dă-ne har și putere în acest timp în care locuitorii Pământului sunt încercați. Te rugăm să ne dai Duhul Sfânt să ne conducă, ca să ne putem întâlni cu Tine în pace și să primim Viața veșnică pe care au căutat-o toți credincioșii încă de la început. Te rugăm să ne ajuți, Doamne, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Sunt într-adevăr recunoscător pentru privilegiul de a fi cu voi în seara aceasta și pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dat prin Isus Hristos. Aș vrea ca fiecare să înțeleagă Mesajul din dimineața aceasta. Mesajul este Adevărul și cred că acesta este timpul în care trebuie vestit tot Mesajul. Dacă totuși nu astăzi este acel timp, va fi cândva, dar acest timp seamănă atât de mult cu acela, încât mă simt îndemnat să vă spun la fel ca Pavel care a zis: *„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”* (Fapte 20.27). Vedeți, totul trebuie împlinit.

Azi dimineață am făcut un lucru pentru care îmi pare rău: am pronunțat numele unui frate și cred că acest lucru este greșit. Nu trebuia să fac aceasta. De fapt, eu nu spun niciodată numele unei persoane. Acum aș vrea să-l văd și să vorbesc cu

el, deoarece cred că este un om bun care a predicat Evanghelia chiar de la amvonul acesta. Este vorba de fratele David duPlessis. Eu n-am vrut să-i spun numele și îmi pare rău că am făcut-o, fiindcă este fratele nostru și îl iubesc.

Dar să vă spun despre ce este vorba. El a vorbit odată pentru mine în timpul adunărilor; a predicat chiar de la amvonul acesta, iar fratele lui, Justus, a fost traducătorul meu în Africa de Sud. Ei fac parte dintr-o familie bună de penticostali. Cred că David a fost președintele Adunărilor și a Conferințelor penticostale din toată lumea. Apoi, a venit în Statele Unite, s-a stabilit în Texas și a început să predice în diferite locuri împreună cu Gordon Lindsay. Dar este un loc în care cred că fratele nostru scump a greșit, iar acela este că a început să amestece lucrurile și încet, încet, a devenit o organizație ca oricare alta. Ei nu au rămas penticostali, ci au început să amestece învățătura penticostală cu alte învățături luate din locurile în care au predicat.

Eu cred că fratele duPlessis cunoaște Scriptura și știe că atunci când vede o fecioară neînțeleaptă alergând să cumpere untdelemn, timpul este deja târziu. Amintiți-vă că atunci când acele fecioare au venit să cumpere ulei, nu mai era ulei. Așa spune Scriptura. Ele au venit și i-au zis Bisericii: „Dați-ne și nouă ulei!” Este posibil ca aceste fecioare să sară în sus și-n jos, să vorbească în limbi sau să facă orice altceva, dar Cuvântul Domnului spune că nu au primit untdelemn, iar din cauza aceasta a rămas în întunericul de afară, acolo unde este plânsul și scrâșnirea dinților. Dar Mireasa aleasă, fecioara înțeleaptă a lui Dumnezeu este luată deja sus, pentru că avea untdelemn în candela sa.

Unii oameni iubesc faima și le place să se dea în spectacol, iar când vedeți așa ceva, credeți că Dumnezeu este acolo, dar de multe ori, acolo este diavolul, nu Dumnezeu. Isus a avut ocazia să meargă înaintea lui Irod; El a putut merge înaintea multora, dar toți voiau să-L folosească doar pentru spectacol. Înțelegeți? Aceste lucruri sunt o rușine, de aceea vă spun, penticostalilor: nu le mai faceți, ci ieșiți afară! Doamne, ține-mă umil și neînsemnat pentru ca Tu să ne poți descoperi Adevărul. Înțelegeți? Eu nu vreau să fac acele lucruri; nu vreau reflectoare, lumini sau altceva scilicet din lume, ci vreau să rămân cu Cuvântul! Mă gândesc la Conciliul Ecumenic care este legat de Vatican. Credeți cumva că ar putea fi legat

de Cuvânt? Nicidecum! El poate fi una cu o organizație, dar niciodată cu Cuvântul. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că pentru noi nu există nici un compromis. Într-o organizație, totul este la fel, toți sunt o apă și un pământ, toți merg mână în mână, mamă și fiică, de aceea când vine vorba de Cuvânt, eu sunt împotriva metodiștilor, bapțiștilor, prezbiterienilor, așa cum sunt împotriva catolicismului, pentru că el este mama, iar celelalte sunt fiicele și toate sunt împotriva Cuvântului. Cuvântul este totul, iar eu voi rămâne la El.

Acest frate scump și soția lui sunt prietenii mei. Cred că mulți dintre voi ați văzut revista în care se relatează că el și-a lăsat soția. Ce s-a întâmplat? Cineva i-a spus ei că arată ca Jacqueline Kennedy, așa că și-a tăiat părul și și-a făcut o coafură modernă. Ce înseamnă aceasta? Că ea dorește să fie la fel ca lumea... Atunci când un bărbat bun se căsătorește cu o femeie rea, ori devine ea o femeie bună, ori se strică el. Spune-mi care este anturajul tău, iar eu îți voi spune cum ești tu. Vedeți? Păsările de același penaj, zboară împreună. Îndepărtați-vă de tot ceea ce este strălucitor!

Eu și fratele Sothmann am coborât într-o mină care se afla în munții dintre Arizona și New Mexico și am luat de acolo o bucată de ceva care arăta ca aurul. Singura modalitate prin care îți puteai da seama că nu era aur era faptul că sclipea mai tare decât aurul, pentru că aurul nu sclipește, ci strălucește. Ceea ce am găsit eu se numește „aurul proștilor” sau pirită și nu valorează mai mult decât piatra în care era. Oamenii de știință spun că apa și acizii nu au ajuns acolo atât de mult încât să consolideze acel minereu și să ducă la apariția aurului, așa că sclipește tare, dar nu are compoziția chimică a aurului. Așa se întâmplă și printre creștini: unii sclipesc ca Hollywood-ul, dar biserica adevărată strălucește prin cunoașterea Evangheliei.

Billy mi-a spus că o soră a cumpărat revista Life, a decupat din ea fotografia în care au fost surprinși cei șapte înger și mi-a trimis-o aici. Aceasta este fotografia. După ce mi-au adus mesajul lor, îngerii s-au retras în formă de piramidă, așa cum v-am spus cu trei luni în urmă. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Unul dintre acei îngeri s-a remarcat în mod deosebit.

Numai Dumnezeu putea face aceasta. Mulți oameni spun că „Această persoană este o umbră a morții, o umbră neagră.” Unii oameni nu pot vedea și înțelege nimic, în timp ce alții, chiar dacă umblă cu tine, când vine vorba de credință nu pot crede din tot sufletul și cu toată ființa lor. Dar, vreau să știți că acesta este ultimul timp în care Dumnezeu ne spune adevărul, fiindcă totul se sfârșește. Astfel, El confirmă totul atât duhovnicește, cât și științific.

Când eram copil am spus că Stâlpul de Foc arăta ca o stea. Câți dintre voi își amintesc că în vechime, Stâlpul de Foc era numit Stea? În cele din urmă avem și o fotografie făcută cu El. O am chiar aici. Stâlpul de Foc se află în colțul acesta, ceea ce arată că și știința a dovedit că El este adevărat. Pot să vă spun că și oamenii au umbre peste ei. Eu am întâlnit o femeie căreia El i-a spus: „Peste tine este o umbră neagră. Tu ai cancer, iar umbra care se vede este umbra morții.” În sală era o femeie fotograf, iar când a auzit ce am spus, a făcut o fotografie cu bolnava. Poate este prezentă printre noi și poate depune mărturie, fiindcă în fotografie, femeia apărea cu o umbră neagră asupra ei. Vedeți, aceasta este dovada științifică a Adevărului. Imediat după ce a fost pronunțată vindecarea femeii bolnave, fotografa a făcut o altă fotografie și umbra aceea nu mai era asupra ei. A fost lentila lovită de ceva atunci când femeia era bolnavă? Sau a fost ceva pe lentilă când ea a fost vindecată? Eu v-am spus că Îngerul Domnului este aici. Am crezut că fratele Fred este aici, dar l-am confundat cu altcineva pentru că îl văd acolo. El era cam la două mile depărtare de mine când s-a întâmplat evenimentul acela, dar a auzit zgomotul exploziei și a simțit cutremurul care a prăvălit pietrele la vale. Este adevărat, frate Fred? Acolo erau îngerii care au fost trimiși cu mesajul și iată-i aici, în fotografie, așezați în formă de piramidă, așa cum v-am spus că vor sta înaintea de-a avea loc întâlnirea. Fotografia a fost cercetată de mai mulți experți înainte de-a ajunge în revista Life și este dovada științifică a Adevărului, așa că nimeni nu mai poate pune sub semnul întrebării cele întâmplate. Noi avem o dovadă științifică și spirituală că Adevărul vorbit a devenit realitate. Mesajul conținut de cele șapte Peceți, care au închis Noul Testament și l-au sigilat, este Mesajul conținut de întreaga Biblie. Acesta este adevărul. Noi știm aceasta din scrierile profeților, din dovada științifică primită și din Cuvânt, acestea trei mărturisind că acesta este Adevărul. Noi știm că am ajuns la sfârșitul timpului. Nu știm cât suntem de departe, deoarece Domnul nu ne-a spus când va fi venirea Lui, dar ne-a spus că va veni ca un hoț.

Prieteni, frate și soră, haideți să ne pregătim! Haideți să fim severi cu noi înșine. Lumea va merge înainte și nu va ști că a avut loc răpirea. Mai mult, ușile harului vor fi deja închise, dar predicatorii vor continua să predice salvarea, oamenii se vor căi și lucrurile se vor desfășura așa cum se desfășoară de obicei. Așa s-a întâmplat și în alte timpuri și așa va fi și acum. Răpirea va fi atât de rapidă încât nimeni nu va observa că Mireasa nu mai este pe pământ. Nimeni nu va ști nimic și nu-și va da seama că Mireasa a fost deja răpită. Rămâneți în rugăciune! Rugați-vă și pentru mine, pentru că și eu mă rog pentru voi. Noi nu știm când va fi ceasul acela, dar credem că va fi în curând. Nu căutați lucruri senzaționale, ci rămâneți la Scriptură și rugați-vă!

Billy mi-a trimis un bilet în care îmi spune că este cineva care dorește să-și aducă copilașul la binecuvântare. Dacă este adevărat, îi rog pe părinții copilașului să ridice mâna. O, este vorba de doi bebeluși. Vă rog să-i aduceți aici. O rog pe sora de la pian să se apropie. Aș vrea să nu rămână nimeni pe dinafară, pentru că acesta este un serviciu deosebit. Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară pe vremea aceasta voi fi la New York, fiindcă vom merge pe câmpul de luptă ca să luptăm în „marea luptă a credinței”.

Vino aici în față, soră, și îmi voi pune mâinile peste ei. Câți dintre voi vă veți ruga pentru mine? (Adunarea spune: „Amin!”). Cu ajutorul Domnului, duminică mă voi întoarce și voi fi din nou aici. Aș vrea să vă mulțumesc pentru bunătatea voastră. O doamnă, nu știu cine anume, mi-a trimis bomboane și aș vrea să-i mulțumesc. Am primit o cutie de bomboane și niște jeleurii delicioase. Poate vă gândiți că aceste lucruri mărunte nu înseamnă mult, dar nu este așa. Am observat că mulți dintre voi îi dați daruri și lui Billy Paul, iar eu apreciez aceasta. Domnul să vă binecuvânteze. Și dacă eu apreciez aceasta, gândiți-vă cât de mult le apreciază El care a spus: *„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40). Înțelegeți? Veți primi milă atunci când aveți și voi milă.

Bebeluşii sunt aici. După binecuvântare, aș vrea să cântăm cântarea: „Aduceți-i la Mine!” O, Doamne, iată-l pe primul bebeluş! Mă privește cu niște ochi căprui și mă întâmpină cu un zâmbet frumos. Este o fetiță. Cum se numește? (Mama spune:

„Sharon Rose.”). Sharon Rose este un nume frumos. (Frate Branham, am numit-o ca pe fiica ta). Ca pe fetița mea care a plecat. (Am numit-o așa încă înainte de a se naște). Ați numit-o așa înainte de a se naște. Deci, dacă avea să fie fetiță, urma s-o numit Sharon Rose. (Eram siguri că va fi fetiță). Ați știut aceasta? Nu știu dacă știți sau nu, dar dacă soția mea ar fi aici, cred că ar leșina, fiindcă și fetița mea a purtat la binecuvântare o rochiță ca aceasta. Domnul să o binecuvânteze cu Viață veșnică. Care este numele ei de familie? (Mama spune: „Goodman.”). Sunteți de aici? Suntem din Chicago. Chicago. Domnul să vă binecuvânteze, frate și soră Goodman.

Și micuța mea Sharon arăta ca fetița aceasta. Cred că nimeni de aici nu seamănă cu ea. Avea ochii căprui ca mama ei și părul negru. Câte luni are fetița? (Mama ei spune: „Cinci luni.”). Cinci luni. Fiica mea avea opt luni când a luat-o Domnul la El. La puțin timp după aceea, am văzut-o din nou. Voi știți povestea. Numele Sharon Rose vine din Cuvânt, doar am inversat cuvintele: „the Rose of Sharon”, „Trandafirul din Saron,” și am obținut acest nume. Dar Domnul a avut nevoie de ea la altarul Său și a luat-o. Înțelegeți? Însă într-o zi voi fi din nou cu ea. Domnul s-o ajute pe fetița aceasta să trăiască viața pe care fetița mea nu a avut-o aici pe pământ și să fiți cu toții acolo sus, așa cum vom fi și eu și fetița mea. Ce faci, fetițo? Noi vorbim despre lucruri frumoase aici. Uitați-vă la ea: este numai un zâmbet.

Să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, eu am în brațele mele o comoară, pe micuța Sharon Rose. Doamne, Tu știi ce am în inimă, așa că nu mai trebuie să pronunț. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu care oferă aceste comori inimilor noastre. Binecuvântează familia Goodman, Doamne, și fă-o să se simtă onorată că are o asemenea comoară în casa lor. Fie ca ea să rămână în casa lor, iar dacă va mai fi un mâine și va crește, ajut-o să fie o femeie onorabilă. Doamne, acum facem așa cum ne-ai învățat Tu atunci când ai spus: „*Lăsați copilașii să vină la Mine,*” apoi i-ai luat în brațe și i-ai binecuvântat. Părinții aceștia și-au adus copilașul la mine, slujitorul Tău, fiindcă Tu le-ai poruncit slujitorilor Tăi să ducă mai departe ceea ce ai început Tu. Aici sunt slujitorii Tăi, fratele Neville, fratele Capps și eu, și o predăm pe Sharon Rose pe brațele Tale și Ți-o închinăm, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. (Sora Goodman spune: „Frate Branham, noi mai avem încă patru copii acasă. Două fete și doi băieți.”). Încă patru copii pe lângă acesta? (Da). Ce frumos! Domnul să vă binecuvânteze, frate și soră Goodman, și s-o binecuvânteze și pe micuța Sharon.

Mai avem un copilaș. Este vorba despre Arnett. (A fost numit după tine). Da? William Arnett. (James William Arnett). O, ce băiat drăguț! Noi avem deja ceva în comun pe lângă numele noastre: ne aranjăm părul la fel. Mă întreb dacă-l pot ține în brațe? (Da, s-ar putea să te lase). Nu știi ce să zic... Jimmy, noi suntem prieteni adevărați, știi aceasta nu-i așa? În ordine. Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Tu ai binecuvântat această casă cu acest băiat minunat, iar eu te rog să-i binecuvântezi pe părinți și pe cei dragi. Ei sunt creștini și tu știi că s-au luptat pe această cale. Tu știi, Doamne, că bărbatul acestei case s-a luptat cu duhul de fumat, iar într-o zi a venit „Așa vorbește Domnul!” El a fost ca femeia aceea care a insistat până a primit ceea ce a dorit. După ce și-a pierdut locul de muncă, el a mers la mai multe interviuri și a așteptat mult, dar într-o dimineață a primit vestea că are un loc de muncă, fiindcă a crezut că va putea obține unul. Acum, el l-a adus aici pe copilașul său, fructul unirii dintre el și soția sa, ca să fie binecuvântat. Eu îl binecuvântez pe micuțul James William Arnett, în Numele lui Isus Hristos. Doamne, dă-i o viață lungă acestui copilaș, fă din el un bărbat demn de Evanghelia Ta și ajută-l să fie alături de cei dragi în Împărăția care va veni. Noi, slujitorii Tăi, ne punem mâinile peste el și îl predăm Domnului Isus pentru a fi cu el de-a lungul vieții lui pământeste. Amin.

Domnul să te binecuvânteze, frate. Mai sunt încă doi copilași. În ordine. Acest copilaș se numește... (Fratele Arnett spune: „El este Al.”) Alfrad, Al și Martha. O, vă rog să-i arătați adunării. Vreau să-i vadă și frații, deoarece cred că atunci când sunt mici, copilașii sunt foarte drăguți. Să ne întindem mâinile peste ei.

Atotputernicule Dumnezeu, noi, slujitorii Tăi, ne întindem mâinile peste acești copilași, care sunt fratele și sora copilașului care a fost binecuvântat adineauri. Ne punem mâinile peste ei, deoarece dorim să-i încredințăm și să-i predăm în mâinile

lui Isus Hristos, ca să-L poată sluji în viața lor pe acest pământ. Noi facem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Domnul să vă binecuvânteze, Al și Martha. Soră, mă bucur să te văd din nou. Domnul să fie cu tine.

O, acest copilaș este foarte cuminte! Și eu obișnuiam să-mi aranjez părul așa. Cum se numește? (Tatăl lui spune: „Terrell Keith Walker.”). Terrell Keith Walker. Ce băiat drăguț! Mă întreb dacă aș putea să-l iau în brațe? Ești un băiat cuminte, așa-i? O, cu siguranță ești un băiat drăgălaș, Herrell! (Mama lui spune: „Numele lui este Terrell). Da, Terrell.

Atotputernicule Dumnezeu, îl punem pe acest copilaș din mâinile părinților lui în mâinile lui Isus Hristos. Micuțule Terrell, ne punem mâinile peste tine pentru a te preda Domnului Isus, deoarece mama și tatăl tău doresc să te încredințeze Lui, ca să crești sub protecția Domnului Isus. Doamne, Te rugăm să faci din copilașul acesta un slujitor al Scripturii, fiindcă ne punem mâinile peste el ca să-l predăm Domnului Isus. Amin.

Domnul să te binecuvânteze, frate Walker. Ea este sora Walker? (Sora spune: „Da, domnule.”). Este foarte bine. Aveți un copil frumos, Domnul să-l binecuvânteze. (Fratele Gramby vorbește cu fratele Branham). În ordine, domnule. (Fratele Gramby continuă să vorbească). Da. (Frate Branham, te-ai rugat pentru ea când s-a născut. Fetița s-a născut cu un nodul pe obraz, dar după ce te-ai rugat pentru ea, a dispărut imediat). Aceasta este fetița fratelui Gramby. Ea s-a născut cu un nodul pe față, dar după ce m-am rugat pentru ea, a dispărut imediat. Acum, părinții doresc să ne rugăm și pentru ea. Sunteți creștini? (Nu, nu suntem). Părinții fetiței nu sunt creștini și se tem că Satan va încerca să-i facă rău, de aceea doresc să fie îndepărtat orice rău. Să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, copilașul acesta stă aici, la acest altar... Tu ți-ai arătat mila față de el atunci când ai îndepărtat tumoarea aceea care arăta ca un nodul, un duh rău care încerca să-i ia viața. Doamne, poate fetița aceasta este o fiică a Ta, iar Satan, văzând aceasta, încearcă să zădărnicească planul Tău. Acesta este motivul pentru care îi poruncim Satanei, în Numele lui Isus Hristos, să-și ia mâinile de peste

această fetiță, deoarece o predăm în mâinile lui Isus Hristos, pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.

Frate Gramby, du-te și crede. Copila este prea mică să aibă credință, dar este eliberată.

Eu Îl iubesc. Voi Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”). El este minunat.

Am promis că în seara aceasta vă țin până la 8.30, ceea ce înseamnă că mai am o jumătate de oră. Mă bucur să-l văd pe fratele Dauch. Nu știu unde s-a dus celălalt bărbat, dar în dimineața aceasta era aici un bărbat care semăna foarte bine cu fratele Dauch, așa că i-am întrebat: „Care dintre voi este fratele Dauch?” M-am uitat înainte și înapoi, dar era foarte cuprins de Mesaj. Frate Dauch, ești tot așa cum te știam. Mă bucur că ești în aceeași condiție fizică. Recent, m-a sunat cineva din Tucson și m-a rugat să mă rog pentru el din nou, deoarece i s-a întâmplat ceva. Cred că fratele Dauch are nouăzeci sau nouăzeci și unu de ani. La vârsta aceasta, corpul uman începe să dea înapoi, însă *„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă întotdeauna din ea.”* (Psalmul 34.19). Uneori, când trupul ajunge într-o asemenea stare încât nu mai poate, eu știu că este o Mână care îl susține; și chiar dacă într-o zi va mai rămâne numai o mână de țărână din el, Domnul a promis că-l va ridica din nou în zilele din urmă. Eu Îi sunt atât de recunoscător Domnului pentru aceasta!

Mi-l amintesc pe fratele Dauch, când a venit aici în bazin să fie botezat în Numele lui Isus Hristos. Fratele nu avea haine pentru botez, dar voia să facă acest pas, iar Domnul Și-a arătat mila față de el. Mă gândesc că au trecut douăzeci de ani de atunci, iar el este încă aici deși a avut un atac de cord. Vedeți, acesta este harul. Domnul l-a ridicat, deși chiar și medicul care l-a tratat și care este evreu, mi-a spus pe holul spitalului că nu-și va mai reveni niciodată. Vedeți cât de adâncă este dragostea Sa? Oh, Doamne, cât de mare este dragostea Ta!

Aici avem câteva batiste peste care ne vom ruga în câteva minute. Aș vrea să

vorbesc puțin despre credință, apoi vom vedea cum ne va călăuzi Domnul în Cuvântul Său, fiindcă cel mai bun lucru este să lăsăm totul în mâinile Lui. O, noi vom sta cu El în locurile cerești! După ce am ieșit de la Blue Boar, am vorbit cu câțiva prieteni și i-am întrebat: „Veți rămâne și la serviciul pe care-l voi ține?”

„Da, vom rămâne,” au răspuns ei.

„Atunci s-ar putea să conduceți până la ora 12.00 sau 1.00.” Ei se așteaptă să ajungă acasă în jurul orei șase dimineața. Gândiți-vă că și ei sunt oameni și obolesc la fel ca mine. Ei trebuie să meargă până în Tennessee. Domnul să-i binecuvânteze.

Am atât de multe lucruri să vă împărtășesc, dar ele ar umplea tot timpul pe care îl am la dispoziție. Cum nu am ocazia să vă văd foarte des, mi-ar face plăcere să stau mai mult și să vorbesc cu voi, dar dacă nu voi reuși să vă spun tot ceea ce doresc, le voi spune păstorilor și fraților voștri cu care mai am ocazia să vorbesc. Unii dintre ei au anulat serviciile pe care le țin, deoarece doresc să vorbească cu mine anumite lucruri.

Fratele Jackson ne-a adus în dimineața aceasta o tălmăcire frumoasă a vorbirii în limbi pe care a avut-o un alt frate, întărind și confirmând că în spatele celor spuse se afla Domnul. Ați observat? El nu ne-a zis că cele spuse au fost bune sau rele, ci ne-a avertizat pe toți să rămânem și să ascultăm. Înțelegeți? Fratele Junior a fost în dimineața aceasta aici, pentru că și-a anulat serviciul; și am înțeles că și alți frați, de la alte biserici de aici din Sellesburg, au făcut aceasta.

În această dimineață a fost aici și fratele Ruddell, dar nu știu dacă au rămas și acum. Da, sunt aici. Domnul să te binecuvânteze, frate Ruddell. Nu vă pot exprima ceea ce simt, dar când vom ajunge acolo sus, voi sta cu voi și atunci vom avea timp să povestim. Acum, când secerișul este mare și lucrătorii așa puțini, să ne afundăm în Cuvânt deoarece s-ar putea să fie vreun păcătos printre noi. Poate este cineva a căzui viață se va schimba în seara aceasta. Amintiți-vă că după răpire nu

va mai fi invitat înăuntru nici un om. Vă rog să mă ascultați foarte atenți în timp ce voi citi din Scriptură. Dumnezeu a scris, încă înainte de întemeierea lumii, numele tuturor celor salvați în Cartea Vieții Mielului. Câți dintre voi știți aceasta? Așa spune Scriptura. În zilele din urmă, Antihristul va fi atât de aproape de Adevăr, de Biserica adevărată, la fel ca Iuda de Isus, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Dar nici un om nu poate veni la Isus dacă nu este chemat de Dumnezeu. Și tot ce l-a dat Dumnezeu, va veni la El, iar când și ultimul scris în Carte se va întoarce la El...

Vedeți, în epoca luterană, El i-a scos afară; în epoca lui Wesley a făcut la fel, și același lucru s-a întâmplat în epoca pentecostală, așa că ei au evadat și astfel nu vor fi judecați împreună cu lumea, ci vor fi răpiți. Și când va fi salvat și ultimul nume care a fost scris în Cartea Vieții Mielului, lucrarea Lui se va termina. Atunci El va păși în față și va revendica ceea ce a salvat. Aceasta ne face inimile să sângereze! Dar dacă timpul ar continua încă o mie de ani, El n-ar mai găsi pe nimeni să salveze. Numai cei al căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, vor fi salvați. Cine sunt aceia? Nu știu. Acest lucru nu-l știe nimeni afară de Dumnezeu. Eu cred că numele fiecăruia dintre noi se află în această Carte. Astfel, dacă numele meu este scris în Carte, voi fi acolo, dar dacă nu este scris, nu voi fi. Vedeți? Totul este la latitudinea lui Dumnezeu. *„Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.”* (Romani 9.16). Înțelegeți?

Acum să ne apropiem de Cuvânt, cu respect și sinceritate. Cred că aceasta este poziția corectă pe care trebuie s-o avem: să fim respectuoși și sinceri.

Am văzut mărturiile oamenilor care au apărut la televizor la adunarea lui Billy Graham. Eu nu am nimic împotriva acestui bărbat, pentru că în seara aceea a predicat un mesaj minunat acolo în California. A predicat același lucru despre care am vorbit și eu aici, cu puțin timp în urmă, din Daniel: *„Cântărit, cântărit și găsit ușor.”* Câți dintre voi ați văzut aceasta? Cred că mulți. I-ați văzut pe oamenii aceia care au venit pe intervale mestecând gumă, răzând și dându-și pumni unii altora. Vedeți voi, dacă ai atitudinea aceasta, înseamnă că nu îți pare rău că ai păcătuit, fiindcă așa cum a zis și Billy Graham: *„Este vorba de luarea unei decizii.”* Iar o

decizie ca aceea nu înseamnă nimic, fiindcă trebuie să-ți pară rău că ai păcătuit și să refuzi s-o mai faci în continuare.

Billy a mai spus: „Se dovedește că din treizeci de mii de convertiți pe care i-ai lăsat când ai plecat, după un an nu mai găsești nici treizeci.” Zilele trecute când am vorbit cu el, mi-a zis: „Ce s-a întâmplat cu New York-ul? Am avut o adunare acolo și ce s-a întâmplat? Păcatul este mai rău decât oricând.”

Și va fi din ce în ce mai rău. Nu va exista o căință la nivel național, ceea ce înseamnă că națiunea este pierdută. Veți mai rămâne doar voi, indivizii, dar în curând și aceasta se va încheia. Vă rog să vă notați aceasta, pentru că nu o spun eu, fratele Branham. Păcatul va deveni din ce în ce mai rău, iar într-o zi, cerul va fi acoperit de focul care va cădea pe Pământ, așa că Pământul va arde degajând o căldură insuportabilă. Dar în ziua aceea, cei salvați nu vor fi aici, ci vor fi plecați demult.

În continuare voi citi din **Marcu 11.12-26**, din **1Ioan 4.4** și din **Matei 28.20**.

Acum aș dori să citesc din **Marcu 11.12-26**. Vă rog să ascultați cu atenție ceea ce voi citi. Acest text ne va servi ca mărturie și ca îndemn, apoi vom vedea ce ne va descoperi Domnul. Vă rog să rămâneți liniștiți și să vă rugați:

„A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzit.

A zărit de departe un smochin care avea frunze și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor.

Atunci a luat cuvântul și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Și ucenicii au auzit aceste vorbe.

Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.

Și-i învăța și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile”? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”

Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui.

Ori de câte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate.

Dimineața, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.”

Minunea a avut loc în decurs de douăzeci și patru de ore, după ce El a spus: **„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”** Astfel, a doua zi, smochinul era uscat.

„Petru și-a adus aminte de cele petrecute și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.”

Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu!

Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”

De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre.

Dar, dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.”

Vedeți, aceasta este condiția.

Acum aș dori să citesc din **1Ioan 4.4**:

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”

Aș vrea să mai citesc o dată: ***„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit*** (Aici se referă la Antihrist), ***pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”*** Vedeți, aici este folosit de două ori pronumele personal „el”: „el”, „cel ce este în lume” și „El”, „Cel ce este în voi.” Deci: „El, Cel ce este în voi, este mai mare decât el, cel ce este în lume.”

Acum vom citi și din **Matei 28.20**:

„Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

În seara aceasta aș vrea să folosesc ca titlu al predicii mele, cuvintele: „**Cel ce este în voi**”. De aici aș vrea să zidesc credința pentru serviciul de rugăciune. Așa cum v-am mai spus, aș vrea să vă prezint evenimentele care au avut loc. Mie îmi place să vin în biserică și să vi le spun vouă, iar dacă doresc să le asculte și alții, pot lua aceste casete. La evenimentul despre care vreau să vă vorbesc, au fost martori mai mulți frați creștini. Unul dintre cei prezenți a fost fratele Banks Wood, apoi a fost fratele David Woods, fratele Evans și fiul său, Ronald, diaconul nostru, fratele Wheeler și fratele Mann. Este aici fratele Mann din New Albany? El este un predicator metodist pe care l-am botezat în Numele lui Isus Hristos și a fost de față când s-a întâmplat ceea ce vreau să vă povestesc.

Eu am avut de multă vreme o povară pe inimă. Mă simțeam ca și cum aș fi făcut ceva rău, așa că mi-am cercetat viața ca să văd ce era în neregulă. Am zis: „Doamne, dacă am făcut ceva rău, Te rog să-mi arăți ce am greșit, ca să pot îndrepta acel lucru.” Dar pentru că nu mi s-a descoperit nimic, mi-am zis: „Oare am rănit pe cineva? Oare am lăsat ceva nefăcut? Oare citesc îndeajuns? Oare mă rog destul?” Am început să citesc și să mă rog, apoi i-am zis din nou: „Doamne, descoperă-mi ce am făcut rău. Oare am rănit pe cineva, undeva? Dacă am făcut aceasta, Te rog arată-mi și îmi voi îndrepta greșeala, fiindcă nu vreau să am această povară. În ultimii cinci ani am avut o mare povară pe inimă, de aceea am mers în munți, am mers pe malul mării și m-am rugat, dar povara aceea nu mă părăsea. M-am gândit la tot ce am făcut și încercam să-mi dau seama dacă am greșit undeva, însă starea aceea continua să persiste și mă simțeam ca un rob. Dar vreau să vă mărturisesc că starea aceasta m-a părăsit în dimineața aceasta când a venit Mesajul. Oare Domnul a ținut lucrul acesta până în dimineața aceasta? Nu știu. Toate aceste lucruri erau doar în mintea mea și voi nu vă puteți imagina ce este în inima unui om când trebuie să meargă mai departe cu aceasta. Tot timpul te gândești la ce se va întâmpla și că unii oameni vor crede asta sau cealaltă, fiindcă știți cum este: unii te cred, iar alții nu. Dar deși te confrunți cu asemenea situații, tu trebuie să mergi mai departe.

Cum poți spune unele lucruri fără să-i rănești pe alții? Cum poți să le spui fără să aibă un efect negativ? Cum poți să le spui totul fără ca oamenii să creadă că ai ceva împotriva lor, și că de fapt îi iubești? Cum poți să le prezinți totul? Poate mă veți trata cu asprime pentru că nu v-am spus tot Adevărul? Înțelegeți? Toate acestea mă agită și mă tulbură.

Am venit din Arizona ca să mă întâlnesc cu câțiva frați care mă însoțesc în fiecare an la vânătoare în Colorado. Unii oameni m-au întrebat: „De ce mergi la vânătoare? Ce te determină să vânez?” Vedeți voi, aici îmi umplu „rezervorul”, iar acolo mi-l golesc. Eu nu merg acolo numai ca să împușc animale. De altfel, mulți dintre frații care merg cu mine știu că parcurg zeci de kilometri fără să împușc nimic. Nu mă ating de nimic. Nu demult, am început să vânez pentru un om de afaceri creștin. El venea și îmi spunea: „Billy, adu-mi un bivoli, o căprioară, un elan sau altceva,” iar eu mergeam în pădure și vânam. Domnul mă ajuta și găseam animale destul de frumoase, dar ei stăteau în jurul vânatului și vorbeau despre afaceri.

Apoi, Domnul mi-a spus să nu mai fac aceasta. Eu mă simțeam rău când vânam și i-am promis Domnului că n-o voi mai face. Mi-am zis: „Dacă cineva va avea nevoie de un animal vânat, voi vâna, dar dacă nimeni nu are nevoie de el, n-o voi mai face.” Foarte mulți oameni preferă carnea de vită, așa că de ce aș continua să vânez? Lăsați animalul să trăiască, dacă nu aveți de gând să-l mâncați!

Astfel, am decis să merg singur în pădure, iar dacă voi fi totuși însoțit de cineva, va ști de la început că nu voi răni nici un animal. Merg acolo singur sau însoțit de frați, dar o facem doar pentru a avea părtășie seara sau ca să ne rugăm. Au mai fost și alți predicatori acolo. De exemplu, anul acesta a fost și fratele Palmer. Cred că l-am văzut și mai devreme. Da, ești aici, frate Palmer. Parcă l-am văzut și pe fratele Bob Lambert în dimineața aceasta. Cred că este tot aici, și la fel copiii fratelui Martin. Frate Martin, m-ai sunat zilele trecute pentru vindecarea unui frate predicator, și a fost vindecat. Ești aici? Este aici fratele pentru care m-am rugat zilele trecute la telefon? Am uitat numele lui, dar era din Arkansas. M-a sunat soția lui, pentru că fratele era pe moarte și avea temperatură foarte mare. Este vorba de bărbatul care a fost chemat la Little Rock, la întâlnirea de la Hot Springs. Oare este

aici? Este un bărbat bine și cred că se va ridica dacă este aici. I-am uitat numele. (Cineva spune: „Fratele Blair.”). Frate Blair...

El stătea în audiență la întâlnirea de la Little Rock. Câți dintre voi ați fost la întâlnirea de la Hot Springs, atunci când i-am spus acelui bărbat că diavolul încearcă să spună prin el că eu sunt un profet fals? Și bărbatul a recunoscut că era adevărat. Vedeți ce face diavolul? Acel bărbat nu mergea la medici pentru că nu avea încredere în ei, dar Satan a știut că urma să fie lovit de acea boală și că putea să-l omoare chiar atunci, așa că a încercat să se folosească de el ca să mă calomnieze pe mine. Dar Duhul Sfânt i-a spus să nu facă aceasta.

În seara următoare, soția lui m-a sunat și mi-a spus: „Frate Branham, cred că este pe moarte! Are friguri, febră și aproape că și-a ieșit din minți. Ultimul lucru pe care l-a spus, a fost: „Sună-l pe fratele Branham.”

„Nu ai cumva o batistă la tine?” am întrebat-o eu.

„Nu,” a răspuns ea. Eu eram în Tucson, iar ea era în Arkansas. Apoi a zis: „Dar am o eșarfă.”

„Pune o mână pe eșarfă și cu cealaltă ține receptorul.” Apoi L-am rugat pe Domnul să fie îndurător și să-l mustre pe vrăjmaș. După aceea, femeia s-a dus și a pus eșarfa peste soțul ei, iar a doua zi dimineața m-a sunat. Cred că nici nu trecuseră douăzeci și patru de ore și fratele nostru scump a fost vindecat.

Nu l-am văzut în seara aceasta pe fratele Roy Robertson. El este un bărbat cu alură de militar. Fratele a fost sergent în armată, și când ai o astfel de poziție în armată, începi să adopți stilul acela milităresc, sever. Spunea că lucrurile acestea duhovnicești nu sunt pentru el, ci pentru altfel de oameni, dar Domnul a avut milă de el, altfel ar fi fost un om mort. De când a fost vindecat, fratele L-a urmat pe Domnul, dar nu știa că pe această cale descoperirea este înaltă și că noi avem

vedenii.

Nu demult, fratele Roy a primit o vedenie pe care cred că o știți cu toții. El m-a văzut stând sus pe munte în Lumină, iar din mine răsuna o Voce. Aceasta a înlăturat orice urmă de îndoială, iar în seara următoare a fost lovit atât de tare încât a căzut bolnav cu febră și alte lucruri. Doctorul i-a dat medicamente, dar nu l-au ajutat cu nimic. Boala a evoluat rapid și el nu și-a mai putut mișca picioarele și brațele de parcă era paralizat. Când a fost în război, fratele nostru a fost grav rănit de un obuz german care a explodat în apropiere. Toți camarazii din apropierea lui au murit, dar el a scăpat. Când am aflat că este bolnav, i-am zis sorei Robertson: „Ai o batistă la tine?”

„Am una peste care te-ai rugat cândva.”

„Du-te și ia-o.”

După ce m-am rugat, i-am zis: „Totul va fi bine, soră Robertson!” fiindcă Ceva mi-a zis: „Febra va dispărea!” Și așa a fost. După o jumătate de oră, fratele nostru era în bucătărie și căuta ceva de mâncare. Vedeți? Acesta este motivul pentru care vă spun: „Nu vă pierdeți niciodată nădejdea!” Nu îl lăsați pe Satan să v-o ia! Aveți credință, pentru că dacă Satan reușește să v-o ia, nu se va mai întâmpla nimic. Voi să nu vă uitați la mine, la acest bărbat cu greșeli, ci priviți la ce vă spun despre El, fiindcă El face totul, El este Cel care vă ajută.

Când am fost în Colorado, vânatul era rar din cauză că fusese secetă. Domnul i-a dat fratelui Wheller un trofeu de care s-a bucurat foarte mult. El a venit pentru prima dată să vâneze și Domnul l-a binecuvântat. Și eu am împușcat un trofeu pe care l-am urmărit multă vreme împreună cu fratele Banks. Eu am fost cu arma mea în diferite părți ale țării, în zone unde era cald și în zone unde era rece, iar aceasta i-a afectat oarecum precizia. Astfel, când am tras în animal, l-a lovit, dar nu unde îl țintisem, ci cu câțiva centimetri mai jos. Eu am crezut că se va prăbuși, și la fel a crezut și Billy, care era lângă mine, dar când ne-am apropiat ne-am dat seama că

nu era așa. Animalul fusese între doi copaci și ar fi trebuit să moară imediat, dar nu a fost așa, iar Billy mi-a zis: „Ai lovit copacul!” M-am uitat în sus și-n jos, dar nu am văzut nimic, așa că am plecat să caut animalul. Atunci a venit avertizarea meteo. Pe munte, mai sus de noi erau aproape o sută de oameni. Fratele Palmer este unul dintre martori, împreună cu fratele Evans și fiul său, Ronnie. Ei se aflau în locul unde își adunau văcarii cireada și unde obișnuiam să mă urc pe cal să separ animalele. Toți de pe munte știau că dacă se anunță o furtună, trebuie să te adăpostești imediat. Astfel, fratele Palmer și alți vânători au plecat mai repede, deoarece în caz de furtună, ori te adăpostești și poți rămâne blocat timp de mai multe săptămâni în munți, ori pleci mai repede ca să ajungi acasă. Ei au spus: „Vine o furtună!” acest lucru fiind anunțat la radio, în ziare și la meteo. Mai multe grupuri de vânători au plecat imediat deoarece știau ce îi așteaptă în munți, dar frații mei aveau autorizație pentru a împușca două căprioare și nu au vrut să plece, așa că mi-am zis: „Am să rămân și eu cu ei.” Trebuia să mă întorc la Tucson abia peste șase zile, fiindcă aveam o întâlnire, dar mă gândeam și la soția mea deoarece aniversam douăzeci și doi de ani de căsătorie, și de fiecare dată când am adăugat un an la cei petrecuți împreună, eu am fost în munți. Așa s-a întâmplat. Când ne-am căsătorit, nu am avut bani să o duc în luna de miere, așa că am dus-o în munți. Îmi amintesc că o ajutam să treacă peste bușteni și peste alte obstacole și am dus-o în diferite locuri. Când am fost ultima dată în locul unde obișnuiesc să mă rog, m-am gândit la soția mea și mi-am zis că o voi duce și pe ea acolo, atunci când va fi aniversarea noastră. În 23 octombrie, sezonul de vânătoare era deschis și acolo, iar timp de douăzeci de ani, eu nu am fost niciodată acasă la acea dată, ci am fost întotdeauna în munți. Fratele Mann a zis: „Dacă vreți să rămâneți, vă rog să luați în considerare că s-ar putea să stăm aici timp de o lună.” Cu o noapte înainte ninsese destul de mult. Adevărul este că atunci când mergi în munți, într-o zi este vreme frumoasă și pământul este uscat, iar în dimineața următoare te poți trezi cu zăpada până la cot, așa că trebuie să stai acolo până când se topește, fiindcă te afli la 15-20 de mile depărtare de civilizație. Dacă există urgențe, serviciul de sănătate trimite elicoptere pentru a te duce la spital, dar de obicei nu pățește nimeni nimic, numai că trebuie să aștepti acolo. Astfel, toată lumea începe să părăsească muntele de îndată ce se anunță că se instalează vremea rea. Eu m-am gândit: „Trebuie să te hotărăști! Dacă voi rămâne, trebuie să vânez cu ceilalți, iar în cazul acesta o voi suna pe soția mea și-i voi spune; „La mulți ani!” Aveam nevoie și de provizii pentru că pâinea se terminase și nu voiam să mănânc în continuare tot felul de prăjituri și uscături. Eram sătul de ele pentru că în Canada mâncasem timp de douăzeci și una de zile numai uscături.

Frații au spus că vor să mai rămână, așa că a trebuit să stăm cu toții. Eu și fratele Mann am coborât să aducem merinde și atunci am sunat-o pe soția mea, dar nu mi-a răspuns. Nu mi-a răspuns nimeni, așa că am așteptat o oră până când s-a terminat mâncarea, iar atunci am mers și am sunat-o din nou, dar tot nu a răspuns. A trebuit s-o sun pe sora Evans. Cred că sora este aici. Da, este aici împreună cu soțul ei. Deci, am sunat-o pe sora Evans, iar ea mi-a spus că o va suna pe soția mea și-i va spune „La mulți ani,” din partea mea. Dar s-a dus la cumpărături, iar când s-a întors acasă a uitat să-i transmită mesajul meu. A doua zi dimineața, cerul era acoperit de nori. Pământul era destul de uscat pentru că toată toamna nu plouase deloc, iar din cauza secetei, sezonul de vânatoare se prelungise cu câteva zile.

În dimineața aceea le-am spus fraților: „Când va cădea primul picur de ploaie sau va începe să ningă, adăpostiți-vă cât puteți de repede deoarece în câteva minute nu vă veți mai vedea nici măcar mâna. Înțelegeți? Nu contează cât de bine cunoașteți împrejurimile, dacă stați în ploaie, lapoviță sau ninsoare, veți pieri. Atunci când este lapoviță, vântul suflă atât de tare încât nu veți putea respira și puteți muri chiar acolo. Deci, de îndată ce începe lapovița, mergeți în corturi și stați acolo!”

Apoi le-am zis: „Mergeți și stați în crăpăturile acelea, iar eu voi urca sus și voi speria căprioarele să vină în vale, așa că le veți putea alege pe care le veți dori.” Am început să urc, iar când am ajuns în locul numit „Bolta,” un loc micuț pe care îl traversez întotdeauna pentru a ajunge la „Quaker Knob”, am observat că norii erau din ce în ce mai întunecoși. Nu mai aveam la dispoziție nici o mașină și mai rămăsesem pe munte doar noi și îngrijitorii de vite, iar vremea devenea din ce în ce mai rea. În câteva minute a început să plouă. Mi-am pus arma sub haină ca să nu se ude și m-am așezat lângă un copac unde am stat puțin și m-am rugat: „Doamne, Tu ești marele IahVeH și eu Te iubesc.” Mă gândeam la câte experiențe am avut cu Domnul. Eu am vorbit cu fratele Palmer despre ele, despre vulturul pe care l-am văzut ridicându-se și toate lucrurile care s-au întâmplat atunci. Am avut atât de multe experiențe minunate cu Domnul în munți! Tu nu poți merge acolo fără să-L vezi, fiindcă El este pretutindeni.

În timp ce stăteam acolo a început lapovița, iar vântul bătea atât de tare încât totul părea o învălmășeală. M-am gândit: „Știu pe unde să mă întorc, așa că ar trebui să o iau din loc.” Am privit în jos, dar nu mai puteam vedea nimic. Norii se mișcau cu viteză, iar eu mă aflam în mijlocul vijeliei. La meteo se spusese că urma să vină o furtună, iar fratele Tom Simpson care vine din Canada, a auzit că va fi o furtună puternică în acea parte a Statelor Unite și ne-a avertizat să nu mergem acolo. Unde ești, frate Tom? Da, ești aici. Așadar, mi-am pus arma sub paltonul meu roșu și am început să cobor pe munte. Mă îndepărtasem cam o jumătate de kilometru de locul unde stătusem și începea să ningă cu fulgi mari, iar vântul bătea foarte tare. Nu puteam vedea nici la câțiva metri înaintea mea, dar știam cum să cobor de acolo. Deodată, în timp ce coboram, Cineva mi-a zis: „Oprește-te și întoarce-te!” „Oare ce a fost aceasta?” mi-am zis mirat. „Poate a fost numai în mintea mea.” Dar nu am mai putut face nici un pas înainte. În dimineața aceea, David îmi făcuse un sandwich și îl aveam împachetat pe undeva. L-am căutat pentru că știam că era undeva în buzunare, dar se udase puțin. M-am gândit că o să stau puțin până îl termin de mâncat și o să mă simt mai bine. Era cam zece dimineața și în timp ce-l mâncam mă gândeam: „Acum voi fi bine.” Când l-am terminat, am pornit mai departe, dar Cineva mi-a zis din nou: „Întoarce-te de unde ai venit!” „Să merg înapoi prin această furtună? Este mai mult de un kilometru și jumătate de mers pe munte și acum nici nu mai văd bine pentru că este întuneric.” Totuși, oricât de ridicol vi s-ar părea, sunt un om în vârstă și creștin de treizeci și trei de ani, iar în acest timp am învățat că atunci când Domnul spune ceva, trebuie să faci. Astfel, m-am întors și am început să merg spre locul de unde am venit. Ninge din ce în ce mai tare, vântul bătea cu putere și era tot mai întuneric. Când am ajuns, m-am învelit mai bine în haină, mi-am acoperit arma și m-am așezat gândindu-mă: „Ce fac aici? De ce am venit înapoi?” Am așteptat câteva minute, apoi am auzit o voce care zicea: „Eu sunt Creatorul cerului și al pământului! Eu am creat vântul și ploaia.” Mi-am scos imediat pălăria și am zis: „Tu ești, mare laHVeH?” Și El a zis cu glas blând: „Eu sunt Cel care am oprit vântul să mai sufle pe mare! Eu sunt Cel care am potolit valurile! Eu am creat cerurile și pământul. Nu Eu sunt Cel care ți-am zis să chemi veverițe la existență? Eu sunt Domnul!” Atunci când îți vorbește cineva, du-te repede la Scriptură! Dacă nu este conform Scripturii, să nu-l iei în seamă, indiferent cât de blând vorbește! Eu am zis: „Da, Doamne.” „Vorbește vântului și furtunii și se vor potoli!” a spus El. Biblia se află înaintea mea și viața mea este în Ea. M-am ridicat și am spus: „Nu mă îndoiesc de Glasul Tău, Doamne!” după care am zis: „Norilor, ninsoare, ploaie și lapoviță, vă poruncesc în Numele lui Isus Hristos să încetați și să mergeți de unde ați venit! Îi poruncesc soarelui să se

arate și să strălucească timp de patru zile, până când voi pleca de aici împreună cu frații mei!” Vâjâitul acela puternic a încetat imediat și totul s-a oprit. Probabil că frații care erau pe munte s-au întrebat ce s-a întâmplat, fiindcă ploaia și lapovița au încetat imediat. Curând a început să bată un vânt care a împrăștiat norii într-o parte și alta, iar după câteva minute a început să strălucească soarele, așa că era frumos și calduț. Acesta este adevărul! Dumnezeu știe că acesta este adevărul. Stăteam acolo cu pălăria în mână și priveam încremenit în jur, gândindu-mă: „Totul este în mâinile Creatorului. Oare ce dorește să-mi arate?” Mi-am șters puțin arma și am început să cobor, iar Cineva mi-a zis: „De ce nu te plimbi puțin cu Mine prin sălbăticie?”

„Da, Doamne, vreau din toată inima s-o fac. Să mă plimb cu Tine pe aici, este unul din cele mai mărețe lucruri pe care le-aș putea face.” Mi-am pus arma pe umăr și am început să cobor prin pădurea aceea neatinsă vreodată de vreun topor.

În timp ce mergeam pe acolo, mă gândeam că ar trebui să urc sus pe munte, deoarece cu o zi în urmă fusese aniversarea căsătoriei noastre, și voiam să stau acolo și să mă gândesc la Meda. Mă gândeam că după aceea aș putea coborî pe partea cealaltă, spre Corral Peaks și apoi mă voi întoarce. Mă voi plimba și mă voi bucura. Astfel, am zis: „Tată, știi că Te plimbi cu mine. O, ce privilegiu! Nu există nimeni mai măreț cu care aș vrea să mă plimb, Doamne Dumnezeule.” Vremea era însorită și plăcută.

Așa cum cerusem, până la încheierea celor patru zile, nu a mai plouat deloc în partea aceea a țării, iar soarele a strălucit în fiecare zi. Este adevărat, fraților? (Frații spun: „Amin!”). Înțelegeți? Nu a mai fost nici măcar un nor pe cer. Când am plecat spre casă și am ajuns la benzinărie, am zis: „Ce zi frumoasă! Este o zi cu adevărat minunată!” iar un bărbat de lângă mine a spus: „Ce lucru ciudat! La meteo s-a anunțat că va fi lapoviță și vreme urâtă, dar totul s-a oprit dintr-o dată.”

„Ești de aici?” l-am întrebat eu.

„Nu, sunt din Wisconsin,” a răspuns bărbatul, „dar locuiesc aici de douăzeci de ani, așa că pot numi locul acesta „casa mea.”

„Păi, ești aproape localnic.”

„Da, domnule,” a răspuns el. „A fost îngrozitor de uscat pe aici, dar acum s-a întâmplat un lucru foarte ciudat, pentru că am auzit la meteo că va fi lapoviță, viscol și ninsoare, și a fost puțin timp, însă deodată s-a oprit totul și nu a mai revenit.” La rândul lui, fratele Tom mi-a zis că i s-a spus să nu vină prin partea aceea a țării pentru că va fi lapoviță, dar el a venit pe vreme frumoasă și nu a fost nici măcar urmă de ploaie. Vedeți? El este Același Dumnezeu.

Deci, în timp ce eram pe munte am început să mă plimb. Sper că soția mea nu va asculta această casetă, fiindcă vreau să vă spun ceva, vreau să vă spun adevărul. De multe ori m-am întrebat de ce nu se plânge niciodată pentru că întotdeauna de aniversarea noastră sunt plecat în călătorii de vânătoare. Și știți ce m-am gândit? Că aceste ieșiri ale mele sunt un timp de relaxare pentru ea. Spun aceasta, pentru că de fiecare dată când sunt acasă, vine multă lume la mine și devin agitat și în plus, vorbesc numai despre Domnul sau despre Biblie. Dar când plec la vânătoare, poate sta liniștită. La aceasta mă gândeam în timp ce mă plimbam pe munte. Vedeți voi, soția mea este o femeie foarte harnică. Astfel, dacă nu gătește, spală haine, iar dacă nu spală, face altceva. Acesta este motivul pentru care am luat-o deoparte și i-am zis: „Nu mai spăla atâta! Vorbește cu mine. Eu te iubesc și doresc să vorbești cu mine și să-mi spui ce mai faci.”

„Păi, tu știi ce fac,” a răspuns ea și a continuat să spele.

„Nu vreau să mai faci asta, vreau să vii lângă mine să povestim.” Dar ea mi-a răspuns: „Oh, Bill, am așa multă treabă de făcut!”

Aceasta m-a făcut să mă gândesc: „Dacă sunt pe munte, ea are timp să facă toate

treburile casei.” Și am continuat să mă plimb gândindu-mă la aceasta. Vă rog să vă amintiți că am pus Biblia aici, ca să vedeți că vorbesc înaintea Cuvântului. Și în timp ce mergeam pe acolo, mi s-a întâmplat ceva. Mă gândeam la soția mea și la momentele petrecute împreună când am dus-o în luna de miere în munți. În vremea aceea era o tânără fată drăguță, cu ochii căprui, iar eu am dus-o sus pe munte, ridicând-o în brațe și trecând-o peste bușteni și alte obstacole, fiindcă voiam să-i arăt unde am împușcat un urs. Era încălțată cu cizmele mele de cowboy. Cred că aceasta s-a întâmplat cu douăzeci și doi de ani în urmă, fiindcă ne-am căsătorit în anul 1941.

În timp ce mergeam mai departe, mă gândeam: „Prin câte trece, sărăcuța de ea, ca să țină pasul cu mine! Este deja căruntă.” Nici eu nu mă bărbierisem de câteva zile și prin barbă se vedeau deja o mulțime de fire cărunte, așa că mi-am zis: „Ești terminat, bătrâne. Dacă vrei să mai faci ceva, trebuie să te grăbești pentru că îmbătrânești.” Și cum mergeam prin locurile acelea, s-a întâmplat ceva ciudat. Dintr-o dată se părea că sunt tânăr. Aveam privirea îndreptată în jos, iar când am ridicat-o, am văzut-o pe soția mea, așa cum o știam dintotdeauna, stând în fața mea cu brațele întinse. M-am oprit surprins m-am frecat la ochi, apoi am privit-o din nou și i-am zis: „Meda, tu ești, scumpa mea?” Atunci m-am gândit: „Oare ce se întâmplă? Da, merg pe aici cu Domnul.” Apoi vedenia a dispărut și eram din nou eu. Atunci m-am oprit, mi-am scos pălăria, am pus-o peste inimă și am zis: „Doamne Isuse, inima mea a fost atât de împovărată atâția ani! Nu trebuie să-Ți spun, pentru că Tu știi că sunt împovărat, și știi că m-am căit și am făcut tot ce am știut ca să scap de acest simțământ. Nu înțeleg de ce nu pleacă această povară.” Am continuat să merg mai departe, iar în timp ce urcam o colină, am început să mă simt tot mai slăbit. La câțiva metri în fața mea era un plop, iar dacă urcai mai sus, totul se vedea în forma literei „L”. Am mai urcat puțin dar eram atât de slăbit încât am simțit că amețesc. Mi-am pus pălăria pe cap și mi-am rezemat capul de plopul pe care-l văzusem. Stăteam acolo cu capul plecat, iar în timp ce razele soarelui mă loveau în spate, mă gândeam: „Domnul a îndepărtat ploaia și vântul.” Atunci am auzit: „Pic, pic, pic, poc!” „Oare ce este aceasta?” m-am întrebat mirat. „Nu mai plouă, iar soarele strălucește.” Am privit în jos și am văzut că erau lacrimile care curgeau pe fața mea, treceau prin barba sură și loveau frunzele uscate de pe pământ. Stăteam rezemat de copac și plângeam. Apoi am spus: „Doamne, eu nu sunt vrednic să fiu slujitorul Tău. Îmi pare rău pentru că am făcut o mulțime de greșeli, deși nu am vrut aceasta, iar Tu ai fost atât de bun cu mine.”

Am închis ochii și am auzit că se apropie ceva, iar când i-am deschis din nou, am văzut că în fața mea stăteau trei căprioare. Privindu-le, m-am gândit: „Iată trei căprioare! Exact ce căutam. Una pentru fratele Evans și una pentru fratele Woods.” Pământul se uscaseră deja după lapovița care căzuse, iar eu m-am întins încet să iau arma. Dar atunci mi-am zis: „Nu pot face aceasta, pentru că l-am promis Domnului că nu voi mai face așa ceva.” Însă ceva îmi spunea: „Dar ele sunt aici!”

„Este adevărat, dar și David l-a avut pe împăratul Saul în mâinile sale, iar când loab i-a zis: „Ucide-l, căci este în mâinile tale!” a răspuns: „Să mă ferească Dumnezeu să mă ating de unșul Domnului!” În timp ce căprioarele stăteau în fața mea și mă priveau, mi-am zis: „Nu pot scăpa! N-au cum să scape, pentru că sunt la o distanță mai mică de treizeci de metri, iar arma mea este chiar aici. Dar nu pot s-o fac! Pur și simplu nu pot.” Erau două căprioare și un cerb. „Nu pot să iau pușca și să trag. Nu pot.” Astfel, am stat nemișcat și îmi ziceam: „Nu pot trage în ele pentru că l-am promis Domnului că n-o voi mai face. Frații mei nu au nevoie de ele, deci nu pot să le omor.”

Ele s-au apropiat de mine, și deși în ultimele zile fuseseră hăituite de o sută de oameni, nu erau speriate deloc. Se uitau la mine și deși eram îmbrăcat cu ceva de culoare roșie, nu au fugit. Eu am privit spre căprioară și i-am zis: „Mămico, ia-ți puiții și du-te în pădure. Deși viața ta este în mâinile mele, nu te voi răni pentru că l-am promis Domnului că nu voi face aceasta.” Ele s-au apropiat atât de mult de mine, încât aproape că puteau să mănânce din palma mea. Atunci a bățut puțin vântul, iar ele s-au întors și s-au îndepărtat. Dar mama s-a întors și a venit iar la mine. Nu am făcut nici o mișcare, dar i-am zis: „Te iubesc. Du-te în pădure! Du-te și trăiește! Viața ta este în mâinile mele, dar te cruț. Dacă n-aș face-o n-ai putea scăpa. N-ai cum.” Aș fi putut să leucid pe toate trei. Aș fi tras atât de repede încât nu ar fi avut cum să scape, dar i-am zis: „Nu vă voi ucide. Mergeți și trăiți.” Am rămas pe loc, în timp ce ele au intrat în pădure. Mi-am șters fața, iar în clipa aceea mi-a vorbit o Voce. Vorbea cât se poate de clar și o făcea din cer, nu dintr-un nor. Ea mi-a zis: „Ți-ai amintit promisiunea făcută, nu-i așa?”

„Da, Doamne,” am răspuns eu.

„Și Eu îmi voi aminti promisiunea Mea. Nu te voi lăsa și nu te voi uita niciodată.” În clipa aceea m-a părăsit și povara pe care o aveam în inimă și nu am mai simțit-o niciodată.

M-am întors la Tucson și am simțit o fericire pe care nu am mai simțit-o niciodată de când mă aflam acolo. Cred că Domnul a ținut apăsarea aceea până în momentul acela și cred că toate lucrurile se întâmplă într-un anumit moment, care este de fapt momentul cel mai potrivit. Oh, dacă ați putea primi acest Adevăr! Dacă ați putea înțelege ce ne spune Scriptura prin cuvintele: *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Noi nu putem înțelege aceasta, dar spunem că credem. Știm că este adevărat, dar nu înțelegem: *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Ce este în voi și este mai mare? Hristos, Unsul. Dumnezeu care era în Hristos este și în voi. Și dacă El este în voi, nu mai trăiți voi, ci El trăiește în voi. Înțelegeți? Nu mai gândiți voi, nu mai este părerea voastră, ci este El și ceea ce a spus El despre aceste lucruri. Înțelegeți? Și dacă El este în voi, nu poate nega niciodată ceea ce a spus. El își ține întotdeauna promisiunea și încearcă să găsească persoana prin care să se poată arăta. Aceasta nu înseamnă că trebuie să facă toți același lucru. Astfel, în vremea când Moise a scos poporul din Egipt, a fost numai unul, și acela a fost Moise. Restul au urmat Mesajul. Înțelegeți? Între ei au fost unii care s-au ridicat și au încercat să fie ca Moise, dar Dumnezeu a spus: *„Separați-vă de ei!”* și au fost înghițiți de pământ. Înțelegeți?

„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.” Dumnezeu este în voi așa cum a fost în Hristos, pentru că Dumnezeu a turnat în Hristos tot ceea ce era în El, iar Hristos a turnat în biserică tot ceea ce era în El. Înțelegeți? Deci Dumnezeu este în voi. El este *„Cel ce este în voi.”* Nu-i de mirare că vânturile și valurile L-au ascultat; ele au ascultat cuvintele lui Hristos, deoarece erau cuvintele lui Dumnezeu rostite prin El. El era un Om, dar era Cuvântul care S-a făcut trup. Înțelegeți? Și când a vorbit, Cel ce vorbea acolo era de fapt Dumnezeu care vorbea prin buze umane. Înțelegeți? Creatorul vântului și a valurilor era în El. Gândiți-vă adânc la aceasta pentru că ne apropiem de încheiere. Nu-i de mirare că demonii au paralizat în fața Cuvântului Său. Nu-i de mirare că morții, care erau pe punctul să devină țărână, nu au putut rămâne acolo, ci s-au ridicat la Cuvântul Său. El era Cuvântul! Lazăr era mort de patru zile, așa că trupul lui începuse să miroasă, iar

nasul și fața i-au intrat în putrefacție, dar când El i-a spus: „Lazăre, vino afară!” mortul s-a ridicat și a revenit la viață. De ce? Pentru că acolo era Dumnezeu. Cel ce era în Hristos era Dumnezeu, iar moartea nu a putut sta în prezența Sa. Dumnezeu era în Hristos.

Vânturile pe care le-a creat Dumnezeu erau doar curenți de aer, iar valurile sunt apă. Dar când diavolul a intrat în ele, le-a făcut să se agite ca să aducă distrugere. Dumnezeu l-a creat pe om ca să fie fiul Său, dar când a intrat diavolul în el, a venit necazul. Diavolul a intrat și în acele vânturi și a provocat furtuna. Nu putea Creatorul, Cel care a creat vântul, să spună: „Du-te înapoi în starea în care te-am creat!”? Nu același Creator a stat zilele trecute pe munții din Colorado? (Adunarea spune: Amin!). Vedeți? Nu este Același care a luat o bucată de pește și a frânt-o, iar din ea a crescut un alt pește? El nici n-ar fi trebuit să facă aceasta, ci era suficient să spună și se făcea. Nu este același Creator Cel care a creat veverițele? (Adunarea spune: „Amin!”). Vedeți? Înseamnă că Cel ce era în Hristos, este și în noi, deoarece face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut. Morții nu au putut rămâne morți în prezența Sa, ci s-au ridicat imediat la Cuvântul Său.

Noi avem cinci mărturii ale unor oameni care au murit, dar au fost înviați de Domnul. Unul dintre ei stă chiar aici. El a murit și a înviat în mijlocul nostru. Iată-l stând aici viu, deși a murit în urma unui atac de cord. Este prezentă și soția lui care este asistentă medicală. Deși ochii lui s-au închis și a plecat, el stă viu în mijlocul nostru. De ce aceasta? Pentru că Cel ce este aici, în noi, este mai mare decât cel ce este în lume. Înțelegeți? El este mai mare! El este Dumnezeu, Creatorul! Demonii au paralizat, iar valurile și vânturile au trebuit să-L asculte. Toată natura L-a ascultat, pentru că El este Creatorul ei. Ooo, când ne gândim la aceasta, ni se taie respirația. Noi înțelegem aceste lucruri. Cine este El? Nu este un om. Omul nu poate face aceasta pentru că este o creatură. Înțelegeți? Iar valurile și vânturile îl ascultă numai pe Creator.

Numai Creatorul poate face aceasta, pentru că *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Cel ce este în lume poate provoca agitație, dar Creatorul, Cel ce este în voi, poate să-l mustre pe diavolul din vânturi și să potolească furtuna. El este Creatorul și *„El este mai mare decât cel ce este în*

lume!" Înțelegeți?

Cel ce este în lume este diavolul, iar lumea îi aparține. Întotdeauna a fost a lui. *„Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!”* (Isaia 14.12). Când a fost alungat din Rai, el a venit în lume. Înțelegeți?

El este cel care i-a spus lui Hristos: *„Lumea aceasta este a mea și fac ce vreau cu ea!”* Ea îi aparține și el este cel ce este în lume. De altfel, apostolul Ioan a scris: *„...este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.*

Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și l-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.” (1Ioan 4.3-4). Cel ce este în voi este Hristos.

El, Cel ce a creat cerurile și pământul, a locuit în Hristos. *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2Corinteni 5.19). Să presupunem că ați spune: *„Păi, Acela era Fiul lui Dumnezeu, frate Branham.”* În ordine.

Să vedem dacă El era Dumnezeu cel veșnic. Cel ce era în Iosua era mai mare decât soarele, în timp ce Iosua era un om născut în păcat, ca mine și ca voi. Dar Cel ce era în el era mai mare decât soarele care se mișcă după porunca lui Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu i-a poruncit să strălucească și să se rotească, iar el se mișcă întocmai după porunca Lui. Totuși, Cel ce era în Iosua era mai mare decât legile date de Dumnezeu, deoarece în el era Creatorul însuși, atunci când s-a uitat la soare și a spus: *„Soare, să stai unde ești și tu, lună, să nu te miști de acolo până nu termin această bătălie!”* Soarele și luna l-au ascultat pe Iosua deoarece Cel ce era în el era mai mare decât soarele și luna. Vedeți, El era în Iosua.

Cel ce era în Moise era mai mare decât Egiptul care avea cele mai puternice armate din lume, fiindcă era cea mai mare putere a aceluia timp. Dar Cel ce era în Moise era mai puternic, deoarece Moise a biruit Egiptul. Cel ce era în Moise era mai

puternic decât natura. V-ați gândit vreodată că Dumnezeu a luat Cuvântul Său, L-a dat lui Moise și i-a zis: „Du-te acolo și poruncește soarelui să nu mai strălucească!” Și soarele s-a întunecat, nu-i așa? El poate face soarele să strălucească și să îndepărteze norii, sau poate face soarele să se întunece, pentru că este Dumnezeu. Dumnezeu poate face tot ce vrea și El este în copiii Săi care cred. Amin. Asta este!

Acolo nu era nici o mușcă. Poate era iarnă, și iarna nu sunt muște, dar Domnul i-a zis lui Moise: „Du-te și vorbește cuvintele Mele, fiindcă Eu voi pune în mintea ta ce trebuie să spui! Du-te, ia puțin pământ și aruncă-l în sus.” Moise s-a dus și a făcut așa, iar El a spus: „Să fie muște!” Și muștele au apărut de pretutindeni, iar în câteva ore au umplut Egiptul, nu-i așa? Acolo era Creatorul. În Egipt nu erau broaște, dar când el a spus: „Să fie broaște!” ele au apărut peste tot, nu-i așa? Când au ajuns la Marea Roșie, ea le stătea în cale, dar Dumnezeu a zis: „Vorbește mării!”, iar când Moise a vorbit mării, ea s-a dat la o parte din calea lor. Cel ce era în Moise era mai mare decât marea, nu-i așa? O, Doamne! Acum înțelegeți? Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lumea aceasta. Cel ce era în Moise era mai mare decât oricine sau orice se află în natura din lumea aceasta și el a poruncit naturii. El a spus tot ce i-a spus Dumnezeu să spună și lucrurile s-au petrecut așa cum a spus El. Același Dumnezeu este și cu noi în seara aceasta aici! Și nu este doar cu noi, ci este și în noi. El a dovedit aceasta!

„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lumea aceasta.” Atunci de ce ne mai temem? De lume?

Într-una din aceste zile a fost găsit un dinte de dinozaur. Cred că ați auzit și voi. A fost găsit lângă cascada Niagara și se spune că a cântărit în jur de trei kilograme. Am crezut că vor spune că aparținut unui om, dar în cele din urmă au spus că aparținut unui animal preistoric. Unde sunt acele animale acum? Probabil că ele au trăit într-o singură perioadă pe pământ. Știți că Dumnezeu le-ar putea porunci acelor dinozauri să se ridice din nou, chiar dacă sunt la patruzeci de mii de mile (șaizeci și patru de mii de kilometri) adâncime în pământ? Știți că El ar putea distruge această lume prin muște? Unde merg muștele când mor? Ce se întâmplă cu ele? Ce se întâmplă cu lăcustele? Vine iarna, iar când temperaturile scad sub

zero grade, toate lăcustele dispar, dar primăvara apar de pretutindeni. De unde vin ele? El este Creatorul și poruncește lucrurilor să vină la existență. El este Dumnezeu, iar natura ascultă Cuvântul Lui.

Mulți dintre frații voștri au fost foarte entuziasmați și impresionați de lucrarea Domnului și de lucrurile pe care le-a făcut El, și au spus că este un „Așa vorbește Domnul,” acolo unde nu era. De aceea unele lucruri nu s-au întâmplat. Dar când El spune că se va întâmpla ceva, așa va fi. Înțelegeți? Când vorbește Domnul, totul se împlinește. Cel ce era în Moise era mai tare decât cel ce era în Egipt. Cel ce era în Moise era mai mare decât orice făcea faraon și vrăjitorii lui. Înțelegeți? Cel ce era în Moise este mai mare decât orice. Cel ce era în Daniel era mai mare decât leii și a putut să-i oprească oricât de înfometați erau. Deci, oricine poate opri ceva, este mai mare decât lucrul oprit. Leii înfometați au sărit să-l mănânce pe Daniel, dar Cel ce era în el era mai mare decât cel ce era în lei.

Când Domnul a creat leul, el era un prieten al omului, dar diavolul îl determină să facă ceea ce face. Așa este. Dar în Împărăția de o mie de ani, lupul și mielul vor sta împreună, iar leul va mânca paie și va dormi cu bivolul. Ei nu se vor mai răni și nu se vor mai mânca unii pe alții, pentru că diavolul nu va mai fi acolo. Diavolul este cel care le determină pe animale să se poarte ca niște fiare sălbatice și să se mănânce între ele. Satan face aceasta. Dar Cel ce era în Daniel era mai mare decât cel ce era în lei. Înțelegeți? Cel ce era în profet era mai mare decât cel ce era în leu și Cel ce era în cei trei care au fost aruncați în cuptorul cu foc era mai mare decât cel ce era în foc. Deși cuptorul a fost încălzit de șapte ori mai tare, Cel ce era în ei i-a ocrotit și nu au fost arși. Este adevărat? Cel ce a fost cu poporul evreu este mai mare decât cel ce este în lume. Fiind condus de diavol, împăratul Nebucadnețar a încălzit cuptorul de șapte ori mai tare. Diavolul voia să-i omoare pe cei trei tineri deoarece stăteau pe Cuvântul lui Dumnezeu, dar cu toate că au fost aruncați în cuptor, ei nu au avut nici o arsură. De ce? Pentru că Cel ce era în Șadrac, Meșac și Abed-Nego era mai mare decât cel ce era în lume. O, Doamne! Cel ce era în Ilie era mai mare decât cerurile ca arama, deoarece a făcut să plouă dintr-un cer din care nu mai plouase de trei ani și jumătate. Cel ce era în Ilie era mai mare decât moartea. Atunci când s-a apropiat timpul ca Ilie să moară, Dumnezeu a văzut că profetul Său era obosit. El o muștrase pe Izabela, pe femeia aceea care folosea vopsele și lucruri moderne, și pentru că era foarte obosit, nu l-a

lăsat să plece Acasă cum a făcut-o cu Enoh, ci i-a trimis un car de foc să-l ducă. Cel ce era în Ilie era mai mare decât cel ce era în Ierusalim, în Iudeea și în munți; Cel ce era în Ilie era mai mare decât moartea; Cel ce era în Ilie era mai mare decât mormântul, deoarece l-a scăpat de el, l-a scăpat de moarte și l-a dus acasă într-un car de foc. Cel ce a fost în Ilie este mare.

Poate ziceți: „Ilie a fost un om mare.”

Stați puțin! Biblia spune că el a fost un om cu slăbiciuni ca și voi și ca mine. Așa este. Dar când s-a rugat, el a crezut că poate primi ceea ce cere, așa cum a spus și Isus: *„De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”* (Marcu 11.24). Astfel, Ilie s-a rugat să nu plouă și nu a plouat deloc timp de trei ani și jumătate. Vedeți? Cel ce era în Ilie era mai mare decât natura.

Dar ce se întâmplă în cazul bolilor? Cel ce este în voi este mai mare decât boala, pentru că boala este o întrerupere a Legii lui Dumnezeu. Înțelegeți? Dar Cel ce este în voi este mai mare, pentru că El este Creatorul și Vindecătorul. El este mai mare decât Satan care a întrerupt bunul mers al vieții noastre. *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Înțelegeți? Cel ce era în Ilie este Cel mai mare; Cel ce era în Isaia este mai mare decât timpul și decât toți profeții, pentru că El cunoaște totul. Vedeți? Cel ce era în Iov este mai mare decât viermii sau moartea. El a văzut venirea Domnului, într-o vedenie, și a spus: *„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.”*

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” (Iov 19.25-26). Vedeți? Cel ce era în Iov este mai mare decât moartea. Este mai mare pentru că moartea a încercat să-l ia, dar nu a putut, pentru că el a spus: *„Mă voi ridica din nou,”* și așa a fost. El s-a ridicat.

Dacă am avea mai mult timp, aș continua, dar aș vrea să vă pun o întrebare pe care am auzit-o zilele trecute. Nu vă bazați pe ceva ce ați făcut voi și nu spuneți:

„Am simțit un tremur, am vorbit în limbi și am dansat în Duhul.” Eu nu am nimic împotriva acestor lucruri, toate sunt în ordine, dar nu vă puneți nădejdea în ele. Înțelegeți? Viața voastră trebuie să fie aceasta (Fratele Branham arată Biblia). **Voi și Biblia trebuie să fiți una, pentru că atunci Ea va lua ființă în voi și va aduce roade.**

Ce ar fi dacă în seara aceasta ați spune din toată inima că duhul lui Shakespeare trăiește în voi? Știți ce ați face? Ați face exact ce a făcut Shakespeare, nu-i așa? Dar dacă ar trăi duhul lui Beethoven în voi? Știți ce ați face? Ați scrie simfonii ca el, pentru că Beethoven ar fi în viața voastră. Ați fi Beethoven. Dacă duhul lui Beethoven ar trăi în voi, ați face lucrările lui, pentru că el trăiește în voi, nu-i așa? Dar Cel ce este în voi este Hristos, iar dacă Hristos trăiește în voi, veți face lucrările pe care le face El, așa cum scrie în Ioan 14.12: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Hristos este Cuvântul, nu-i așa? Și Cuvântul vine la profeți. Dacă Hristos trăiește în voi, veți face lucrările Lui, pentru că trăiți Viața lui Hristos. Lucrările pe care le-a făcut El și Viața pe care a trăit-o El, ar fi în voi, așa cum s-ar întâmpla dacă în voi ar fi duhul lui Beethoven, Shakespeare sau oricare altul. Este Viața Lui! Dar dacă trăiți viața voastră, veți face faptele voastre. Înțelegeți? Dacă trăiți Viața lui Hristos, dacă El este în voi, atunci *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Dacă aveți îndoieli cu privire la ceea ce a făgăduit Dumnezeu, înseamnă că Hristos nu este în voi, dar dacă Viața lui Hristos trăiește în voi, El va recunoaște Cuvântul Său și va face ceea ce a promis. Înțelegeți? El Își va ține promisiunea. *„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*

Adevărat vă spun că, dacă veți zice muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu vă veți îndoii în inima voastră, ci veți crede că ce ziceți se va face, veți avea lucrul cerut. (Marcu 11.24,23 – parafrizare).

„Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”

„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.” (Ioan

5.17,19). Înțelegeți? Astfel, când Tatăl l-a arătat ce trebuia să facă, El a pășit în față fără să-i fie teamă că va da greș și a spus: „Să fie...” și așa a fost.

Același Hristos trăiește și în noi! El trăiește în noi, și vom face lucrările pe care le-a făcut El, deoarece Hristos este Cuvântul, iar făgăduința Cuvântului vă aduce vindecarea. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Cu siguranță.

El a spus: „*Eu nu vă voi lăsa singuri,*” iar în Matei a adăugat: „*Eu sunt cu voi în toate zilele...*” „Eu, Hristos, voi veni și voi trăi în voi în forma Duhului Sfânt.” Vedeți? Atunci nu veți mai fi voi, ci va fi El în voi, iar „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lumea aceasta.*” Înțelegeți? Și „*El este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

Cel ce era în Noe era mai mare decât judecata apei, iar Cel ce este în voi este mai mare decât judecata focului. Înțelegeți? Cel ce este în voi este mai mare, fiindcă El a plătit pentru acea judecată; El a biruit judecata pentru voi. Înțelegeți? De aceea nu trebuie să vă mai fie frică, pentru că voi nu mai treceți prin ea. Da. Cel ce era în Noe era mai mare decât cel ce era în judecata apei, care a distrus lumea necredincioasă. Noe a crezut, iar Cel ce era în el l-a scăpat de judecată, deoarece Cuvântul Domnului era mai mare decât judecata și l-a ridicat deasupra ei.

„*El era mai mare!*” Haideți să ne oprim puțin aici. Înțelegeți? Cel ce era în David era mai mare decât cel care i-a furat oaia. Cel ce era în David era mai mare decât leul care a venit și i-a luat unul din mielușei. Cel ce era în David era mai mare decât uriașul Goliat. Acel filistean mare avea în jur de doi metri și degete lungi de 14 inch (35 cm) și o suliță lungă de patru metri, ca acul unui război de țesut și acoperită cu metal sau oțel, dar Cel ce era în David era mai mare decât cel ce era în Goliat. El era un războinic puternic și musculos și putea să-l ia pe David în vârful suliței sale, să-l ridice și să-l lase acolo hrană la păsări, dar David i-a zis: „Tu m-ai întâlnit ca filistean și m-ai blestemat în numele zeului tău filistean; m-ai hulit și ai venit la mine cu armura și sulița ta, dar eu vin împotriva ta în Numele Domnului și îți voi tăia capul!” Și așa a făcut, pentru că Cel ce era în el îi dădea curaj.

Cel ce este în voi este mai mare decât un scaun cu roțile! Cel ce este în voi este mai mare decât targa. Cel ce este în voi este mai mare decât cancerul. Cel ce este în voi este mai mare decât chinul și durerea. El este mai mare decât orice ar putea pune diavolul în voi. *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* El este mai mare! Da! Dumnezeu din David era mai mare.

Hristos este în noi și El l-a biruit pe dușman în locul nostru. Când a fost pe pământ, El a biruit păcatul, boala, moartea, iadul, locuința morților și a venit la noi ca să ne elibereze de aceste lucruri. Astfel, Cel ce este în voi este mai mare decât cel care aduce aceste lucruri asupra voastră. Da! Așa se întâmplă minunile. Așa s-a oprit furtuna zilele trecute. Poate să facă un om aceasta? Nu, domnilor. Este imposibil. Când am stat acolo plângând, iar vântul șuiera... Câți dintre cei care au fost acolo sunt prezenți aici? Ridicați mâinile. Cred că numai fratele Fred a fost acolo. Credeam că a fost și fratele Mann. Fratele Evans a fost? Da, el a fost. În ordine. Observați. Nu este adevărat? Nu așa s-a întâmplat? Ploaia s-a oprit și vântul a încetat să mai bată. Nu a fost așa? Toate acestea s-au întâmplat la cuvântul meu? Nu! El mi-a spus să fac aceasta. De ce? Pentru că Cel ce este în noi este mai mare decât orice se întâmplă în natură. Nu este El același Dumnezeu care a potolit valurile pe mare și a făcut vânturile să se întoarcă la locul lor? Nu este El, Cel care a făcut soarele să strălucească? Vedeți? Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Înțelegeți? În ordine.

De aceea pot fi făcute aceste minuni adevărate. Este făgăduința lui Dumnezeu care spune că *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* (Ioan 14.12). El, Hristos, Cel ce a potolit valurile și vânturile este Creatorul lor. El este Același ieri, azi și în veci; El a vindecat bolnavii și a distrus păcatul; El a schimbat totul, ca să vină și să locuiască în voi. El a biruit toate acestea ca să trăiască în voi. El este Biruitorul; El a dovedit aceasta în Scriptură: a venit, a biruit și a dovedit că este același Dumnezeu. Iată că după o mie nouă sute de ani, El face încă aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci când a biruit moartea, iadul, boala și locuința morților. Acesta este Hristos, acesta este El, Cel care este în voi, iar Ioan a spus că *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume,”* referindu-se la El. El este mai mare decât tot ce este în lume, pentru că a biruit aceste lucruri. El a biruit totul pentru noi, iar noi *„suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit, și S-a jertfit pentru noi.”* (Romani 8.37). El S-a întors pentru a face lucrările Sale

prin noi și pentru a dovedi că este Același ieri, azi și în veci. Când a fost pe pământ, El a dovedit că era Mesia. El putea să vadă gândurile oamenilor, iar Moise a spus că va fi un profet. Este adevărat? El cunoștea gândurile oamenilor și știa cine erau cei cu care vorbea sau ce nu era în ordine cu ei. Am văzut și noi aceste lucruri? (Adunarea spune: „Amin!”). Vreme după vreme și timp după timp.

Noi știm că morții au înviat, unii dintre ei fiind morți timp de o zi și jumătate, în timp ce alții au murit dimineața și au fost readuși la viață seara. Altădată, mama a călătorit toată noaptea, iar în ziua următoare la amiază, a venit unde era cortul cu copilașul mort. Dar Domnul a rostit Cuvântul Vieții, iar copilașul s-a încălzit și a început să plângă. Doamna Stadklev a văzut aceasta, de aceea a plâns pentru copilul ei mort și a vrut să zbor în Germania. Dar Domnul a spus: „Este mâna Mea. Nu te duce!” Vedeți, El știe mai bine. Când Domnul i-a spus lui Moise: „Vorbește stâncii!” aceasta însemna că trebuia să-i vorbească, nu s-o lovească. Voi trebuie să ascultați ce vă spune El. Vedeți? Nimeni nu poate face nimic de la sine, ci trebuie să asculte ce îi spune Domnul.

Cuvântul lui Dumnezeu ne-a făgăduit că El trăiește, iar dacă trăiește El, trăiți și voi. El a făgăduit și a spus că *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Aceleași lucrări, doar că mult mai multe, *„pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* El a biruit totul! El este Cel care a creat veverițele, acest lucru întâmplându-se de două ori. O dată s-a întâmplat când am fost acasă la tine, Charlie, iar a doua oară s-a întâmplat aici, iar fratele Fred și fratele Banks au fost cu noi.

Când am fost în Germania, cincisprezece vrăjitori au zis: „Vom face ca acel cort să fie luat de furtună!” Spuneau aceasta pentru că Billy și fratele Arganbright nu i-au lăsat să mă vadă. Astfel, prin vrăjitoriile lor, l-au chemat pe dumnezeul lor, pe diavolul, iar el a stârnit o furtună. Erau prezenți în jur de treizeci sau patruzeci de mii de nemți, iar cortul s-a ridicat, apoi a coborât așa. Apoi, au luat o foarfecă, au tăiat o pană și au îndreptat-o așa (Fratele Branham arată). În timp ce făceau acele vrăji, ei spuneau cele trei cuvinte: „Tată, Fiu, Duh Sfânt! Tată, Fiu, Duh Sfânt!” Au rostit acele cuvinte și făceau un zgomot ca un hâșăit, până a pornit furtuna. Da, *„el este domnul puterii văzduhului.”* Este vorba despre Satan. Astfel, ei au chemat furtuna, iar vântul a bătut pe sub pânzele cortului instalat acolo și l-a ridicat așa.

(Fratele Branham arată). Vântul bătea tot mai tare și fulgerele luminau cerul, dar eu am continuat să predic. Ei au continuat să facă acea vrajă și repetau cele trei cuvinte: „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Eu am văzut cum unul dintre acei vrăjitori era înconjurat de diavoli care nu erau încă legați. Atunci i-am zis fratelui Lowster: „Să nu traduci ce voi spune!” iar fratelui Arganbright i-am zis: „Roagă-te!”

Apoi am spus: „Doamne, Creatorul cerului și al pământului, Tu m-ai trimis aici. Norul acela nu are putere asupra mea, fiindcă am fost uns și trimis aici pentru salvarea acestor oameni. Satan, îți poruncesc în Numele lui Isus să pleci de aici!”

Tunetele continuau să se audă: „Bang, bang, bang!” și vântul lovea cortul, apoi totul s-a oprit și a început să strălucească soarele. În numai zece minute, zece mii de oameni cereau îndurare pentru că văzuseră puterea lui Dumnezeu. *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”* Vedeți?

Oh, frate și soră, tu nu trebuie să te mai îngrijorezi pentru boala ta, pentru că măreția lui Dumnezeu este în tine. Crezi aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Am depășit timpul, fiindcă este deja ora nouă și cincisprezece minute, și știu că aveți de condus mult până acasă.

Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Tată ceresc, Tu știi totul despre Colorado; știi că aceste lucruri sunt adevărate. Eu am spus aceste lucruri spre gloria Numelui Tău și pentru ca acești oameni să Te cunoască după toate dovezile științifice date prin fotografiile care s-au făcut și prin toate lucrările Duhului Sfânt. Doamne, eu le-am vorbit oamenilor despre aceste lucruri, pentru că Tu ai promis că le vei face, iar acum ești aici și încerci să le arăți că ești Viu, că ești Același Dumnezeu care a fost ieri, care este azi și care va fi în veci. Te rugăm să ne arăți îndurarea Ta și să ne călăuzești gândurile. Doamne, aici sunt oameni bolnavi și împovărați, și sunt suflete care vor muri dacă nu vor primi

ajutorul Tău. Mulți dintre ei au ajuns la sfârșitul drumului, pentru că doctorii nu mai pot face nimic, dar Tu ești aici, Doamne, și Te rog să ne arăți că ești Același. Doamne, noi nu știm ce va fi tragerea a treia, dar știm că prima a fost desăvârșire, iar în a doua s-au întâmplat cele cinci lucruri care înseamnă har. Doamne, Te rog să ni Te descoperi, pentru că ai spus: „*Cel ce este în voi...!*” și: „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi!*” și ai mai spus că Tu nu ai făcut nimic până nu Ți-a arătat Tatăl. Noi am văzut ce ai făcut atunci când i-ai spus lui Petru cine era și care era numele tatălui său. I-ai spus și lui Natanael ce fel de om era, cum a ajuns acolo, unde fusese înainte și ce a făcut. Femeii de la fântână i-ai spus despre păcatele ei, i-ai spus că trăia în curvie și că a avut cinci bărbați, iar cel cu care era atunci nu era bărbatul ei. Tu ești același Dumnezeu!

Deși Bartimeu era orb, putea vedea cu ochii inimii și a știut că dacă IaHVeH era în Fiul Isus Hristos, îi va auzi plânsul, așa că a strigat: „*Fiul lui David, ai milă de mine!*” Oh, Doamne, acest plânset Te-a făcut să Te oprești, l-ai vindecat și i-ai spus că credința lui l-a mântuit! Femeia aceea avea o scurgere de sânge care nu se oprise de mai mulți ani. Ea și-a cheltuit toți banii pe la medici, dar nu a putut s-o ajute nimeni, așa că a venit la una din adunările Tale, atunci când Te îndreptai spre Galileea, spre casa lui Iair. Această femeie și-a zis în inima ei, fără să cunoască Scriptura: „*Dacă m-aș putea atinge de haina Lui, cred că m-aș însănătoși!*” și dorința ei s-a împlinit chiar în clipa când s-a atins de haina Ta; iar Tu i-ai zis că credința ei a făcut aceasta.

În Cuvântul Tău ni s-a spus că Tu ești Marele Preot care locuiește în înaltul cerului pentru a face mijlocire și că în această slujbă de Mare Preot, poți fi atins de slăbiciunile noastre. Doamne, îngăduie ca în seara aceasta fiecare din noi să aibă privilegiul de a Te atinge pe Tine, Marele Preot, pentru a fi vindecați. Te rog aceasta pentru gloria lui Dumnezeu și în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Ați primit numere de rugăciune? Nu? În ordine. I-am spus lui Billy să nu împartă. M-am gândit că adunarea se va prelungi, pentru că eu vorbesc cam mult. Astfel, când v-am spus că voi încerca să termin la ora 8.30, ați râs pentru că știați că va dura mai mult. Nu-i nici o problemă că ați râs, pentru că vă iubesc oricum.

Eu am încercat să evit întotdeauna formarea unor păreri de felul: „Fratele Branham a făcut asta sau cealaltă!” pentru că fratele Branham nu poate face nimic. Înțelegeți? Cel ce este în voi este mai mare decât boala pe care o aveți.

Ridicați mâna toți cei care nu mă cunoașteți, dar sunteți bolnavi și credeți că aveți destulă credință pentru a-L atinge pe Marele Preot. Spuneți: „Eu cred!” În ordine. O, văd mâini ridicate peste tot! Câți din cei prezenți mă cunosc și știu că eu nu știu nimic despre ceea ce au nevoie, dar doresc să-L atingă pe Domnul? Vă rog să ridicați mâinile. În ordine.

Sincer să fiu, în clipa aceasta nu cunosc pe nimeni de aici care să aibă probleme de sănătate. Îl cunosc pe băiatul acesta, pentru că m-am rugat de mai multe ori pentru el. Nu-mi amintesc numele lui, dar știu că este din Kentucky. Îmi scrie tot timpul și este prieten cu sora și fratele Woods. Este singurul pe care-l cunosc, pentru că vine întotdeauna la adunările mele cu frații Woods.

Cred că ești bine, frate Dauch. Ai fost bolnav, dar Domnul te-a vindecat. Nu știu ale cui sunt cârjele de aici... poate ale persoanei din scaunul cu roțile. Eu cunosc mulți oameni care vin la adunările mele, dar Domnul îmi este martor că nu le știu nevoile și necazurile. Aici în tabernacol este mai greu, pentru că cunosc mulți oameni. De obicei, când vin aici împart numere de rugăciune, apoi îi chem pe oameni pe platformă.

Prieteni, am să-mi deschid inima față de voi și am să vă spun ceva. Eu știu ce gândiți. Uneori veniți și spuneți: „Frate, eu cred!” dar eu văd că de fapt credeți numai până la un anumit punct. Ungerea vine chiar acum peste mine și pot simți pulsul și bătaile inimii. Este ca un fior, ca o agitație care vine de peste tot. Credeți Mesajul și alungați necredința! Dacă nu găsiți în Biblie ceva din ceea ce am spus, să nu credeți, dar dacă totul se regăsește în Biblie, Duhul Sfânt care este în noi este obligat să îndeplinească ceea ce credem. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Știu că este greu, pentru că nimic nu este ușor.

A fost greu și pentru El să moară pentru ca aceasta să vi se dea vouă. A fost greu să meargă la Calvar, dar a plâns și a spus: „*Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.*” (Luca 22.42). Înțelegeți? El nu voia să plece, fiindcă era tânăr și avea frați aici pe pământ. El i-a iubit așa cum vă iubesc și eu pe voi, dar nu era posibil să trăiască și El și noi, de aceea a ales să moară ca să putem trăi noi. Nu a fost ușor, pentru că a trebuit să moară. El știa ce moarte îl aștepta, de aceea a spus: „*Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine!*” (v. 42). Dar nu a dat înapoi, ci a spus: „*Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.*” Credeți! Nu vă îndoiiți, ci credeți!

Dacă voi aduce oameni în rândul de rugăciune și voi spune: „Știți că nu o cunosc pe persoana aceasta.” Voi răspundeți: „Așa este, frate Branham!” dar imediat auziți pe cineva care spune: „El citește ceea ce a scris persoana pe numărul de rugăciune! O, este telepatie!”

Altădată spun: „Duminica aceasta nu vom mai împărți numere de rugăciune, ci doresc ca toți străinii să se ridice în picioare.” Și Duhul Sfânt îmi spune ce este cu ei. Înțelegeți? Este adevărat? (Adunarea spune: Amin!). Voi ați văzut aceste lucruri. Dar unii spun: „O, ceva nu este în ordine cu aceasta!” Nu se poate în felul acesta! Cât timp îi permiteți Satanei să aibă o porțiță, el vă va face să credeți orice. Vă va arăta orice greșeală pe care o am, iar eu am multe greșeli pe care vi le poate arăta. Nu priviți la aceasta, pentru că și eu sunt doar un om. Înțelegeți? Amintiți-vă că Cuvântul Domnului este Adevărul, iar eu încerc să trăiesc prin El. Dacă încep să fac lucruri greșite: să păcătuiesc, să fumez, să beau, puteți veni să-mi spuneți că nu este corect ceea ce fac. Dar eu nu vreau să fac așa ceva, ci doresc să trăiesc corect și să fac ce este bine; vreau să trăiesc ca un creștin și să-l las pe Domnul să-mi aducă Cuvântul Său ca să pot trăi prin El. Chiar dacă aceasta mă va costa pierderea multor prieteni și popularitatea, chiar dacă voi fi urât de lume și de denominațiuni, chiar dacă voi fi dat afară de toți, eu vreau să fiu loial acestui Cuvânt, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu și îl iubesc. Este Cuvântul Lui și El este Același și este în noi.

Dacă viața lui Shakespeare ar fi în mine, dacă Shakespeare ar trăi în mine, nu aș face ceea ce a făcut el? Dacă Beethoven ar fi în mine, nu aș face lucrările lui? Dacă duhul lui Dilinger ar fi în mine, nu aș fi ca el? Înțelegeți? Dacă duhul lui Castro ar fi

În mine, aş fi un Castro. Înţelegeţi? Iar dacă Isus Hristos este în mine, voi face lucrările Lui, pentru că El este în mine. Nu a spus El că atunci se vor întâmpla acelaşi lucrări? Înţelegeţi? (Adunarea spune: „Amin!”).

Ce ar face dacă El ar fi aici şi dacă este Acelaşi ieri, azi şi în veci? Ar spune: „*Eu pot să fac numai ce-Mi arată Tatăl să fac.*” Este adevărat? Aşa a procedat El ieri. Este El Acelaşi? Dar ce se întâmplă cu boala? Preţul este deja plătit, aşa că fiecare dintre voi este vindecat. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Fiecare dintre voi este iertat, dar trebuie să acceptaţi aceasta. Fiecare dintre voi este vindecat, dar trebuie să acceptaţi aceasta. Dacă El ar sta aici, nu ar putea să vă vindece dacă nu credeţi. Trebuie să credeţi pentru că ar fi la fel.

În zilele când a fost pe pământ, El nu a putut să facă multe lucruri măreţe din cauză că ei nu au crezut. Este adevărat? Nici astăzi nu poate face multe lucruri măreţe deoarece este oprit de necredinţă. Cine a putut spune toate acestea dinainte? Dumnezeu! Cine este Cel care a spus toate acestea? Dumnezeu! Cine este Cel care a făcut toate lucrurile? Dumnezeu! Cine a spus unde se aflau căprioara, ursul şi multe alte lucruri care s-au întâmplat? Cine a spus toate acestea? El, Hristos care este în noi, care a profeţit despre El prin noi şi S-a descoperit ca fiind Acelaşi ieri, azi şi în veci. Cine a oprit vânturile? Cine a creat veveriţele? Acelaşi care a creat mielul de jertfă pentru Avraam, atunci când a fost numit IeHoVaH Jireh. Numele Lui salvatoare mai sunt valabile şi astăzi, aşa că El este încă IeHoVaH Jireh, adică „Domnul care Se îngrijeşte de Jertfa Lui.”

Vreau să fiţi sinceri cu toţii. Dacă credeţi din toată inima, în câteva minute nu va mai fi nicio persoană slabă printre noi; nu va mai fi nici o persoană care să nu fie sănătoasă. Credeţi aceasta? Acum vom vedea dacă El va veni să ni se descopere în timp ce ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Te rog să mă ajuţi, iar eu Te voi asculta cum ştiu mai bine, Doamne. Iartă-mi păcatele şi greşelile, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Voi lua pe cineva din partea aceasta. Credeți și nu vă îndoțiți! Nu știu pentru cine voi avea o vedenie, dar ar fi bine să fie pentru cineva care nu mă cunoaște. Eu trebuie doar să-o împlinesc atunci când vine, iar când voi spune ceva, veți putea vedea dacă este adevărat sau nu. Credeți și nu vă îndoțiți. Dacă El va face aceasta, veți crede după tot ce s-a întâmplat astăzi? Acceptați vindecarea și spuneți: „Doamne, cred și Îl ating chiar acum pe Isus Hristos.” Și fie ca Dumnezeuul cerurilor să ne îndeplinească dorințele. *„Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.”*

Dacă Îl vom atinge, Dumnezeu ne va răspunde, așa cum a răspuns atunci când femeia L-a atins pe Isus îndeplinindu-i dorința.

Văd un bărbat care stă într-un colț și este foarte serios. Nu, este o femeie care se roagă pentru un bărbat, dar bărbatul nu este aici. Da, este vorba despre o femeie care se roagă pentru tatăl ei care are cancer. El este pe moarte. Bărbatul nu trăiește aici, ci este în Georgia. Continuați să vă rugați. Credeți din toată inima? (Adunarea spune: „Amin!”). Numele femeii care se roagă este Jordan și este din Carolina de Nord și nu din Georgia. Dacă ceea ce am spus este adevărat, te rog să te ridici în picioare, doamnă. Da, este adevărat. (Sora spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu! Mulțumesc lui Dumnezeu!”). Pentru aceasta te-ai rugat, doamnă? (Da, domnule, eu m-am rugat pentru tatăl meu.”). Crezi că Cel ce este în tine este mai mare decât cel ce este în lume? (Sora spune: „Da, cred.”). Mai este ceva. Se pare că ai avut parte de o educație creștină. Tatăl tău este predicator sau ceva de felul acesta? (Sora spune: „Este vorba de soțul meu.”). Da, el este. Te văd într-o biserică, iar cineva predică Evanghelia și spune: „Lăudați-L pe Domnul!”). În ordine. Doamnă, eu nu te cunosc, dar Domnul te cunoaște.

Doamnă, ai la tine o batistă sau ceva asemănător? Pune-ți mâinile pe batistă și în timp ce te rogi, crede că Cel ce este în tine este mai mare decât ceea ce îl ucide pe tatăl tău. Crede din toată inima și va fi așa cum crezi.

Vreau să vă întreb ceva. Eu n-o cunosc pe doamna aceasta, o văd pentru prima dată, dar ea stă aici disperată și se roagă. Însă Dumnezeuul care S-a întors și i-a

spus acelei femei despre scurgerea ei de sânge este același Dumnezeu care stă aici și vă arată că Cel ce este în voi a biruit lumea. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Credeți și nu vă îndoiți!

Dacă tot am vorbit despre cancer, văd din nou umbra aceea neagră. Este peste o femeie care stă acolo. Ea are cancer la gât și se află într-o stare rea. S-a mai rugat cineva pentru ea, iar acum încearcă să accepte vindecarea. Doamnă Burton, dacă crezi, vei fi vindecată. Eu nu te cunosc, dar crede. Lasă-mă să-ți explic. Tu ți-ai pierdut vocea și te rogi s-o primești din nou. Eu nu te cunosc, dar „*Cel ce este în tine este mai mare decât ceea ce este în gâtul tău.*” Crezi din toată inima? (Amin).

Soră Larsen eu te cunosc pentru că mă găzduiești când sunt aici. Ai fost la doctor și ai o operație, este adevărat? Cel ce este în tine este mai mare decât cel ce este în lume, iar Isus a spus: „*...am fost străin, și M-ați primit.*” Apoi a adăugat: „*Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.*” (Matei 25.35,40). O, Tată ceresc, Te rugăm să ai milă.

Tu ce crezi? Și tu trebuie să ai o operație. Nu te cunosc, este adevărat? (Sora spune: „Da.”). Nu ești de aici. („Eu te cunosc, dar tu nu mă cunoști pe mine.”). Așa este, soră. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi aceasta? (Da, cred). Nu locuiești aici, ci ești din Bendford, Springville și te numești Parker. Este adevărat? Cel ce este în tine este mai mare decât cel care încearcă să te omoare. Este adevărat? Crezi din toată inima? Dacă crezi, nu vei mai avea nevoie de operație.

Ce crezi despre aceasta, soră? Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? (Da, cred). Îți mulțumesc. Domnul va onora aceasta. Ești doamna White, vii din Forth, Texas și ai două boli: una musculară și una nervoasă. Ești într-o stare foarte gravă, iar medicii nu ți-au dat speranțe. Soțul tău are o nevoie spirituală și se roagă pentru aceasta. Ai un fiu care are probleme cu spatele și cu inima, și mai ai un fiu care are probleme cu vorbirea, iar tu te rogi pentru ei. Dacă este adevărat, ridică mâna. (Soțul femeii spune: „Așa este. Acestea sunt nevoile noastre.”). „*Cel ce este în voi*

este mai mare decât cel ce este în lume." Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!"). Cu toată inima? (Amin). Cu toată? (Amin). Să ne plecăm capetele.

El a mers prin toată adunarea și v-a dovedit că este Dumnezeu; v-a dovedit că „*Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume,*" că este Domnul Dumnezeu. Lăsați-L să domnească peste voi! Lăsați-L să aibă ultimul cuvânt în viața voastră și spuneți din toată inima: „Boala care era în trupul meu nu mai este. Eu nu mai sunt bolnav! În trupul meu nu mai este nici o boală, pentru că Cel ce este în mine este mai mare decât ceea ce este în trupul meu. Cel care este în inima mea este mai mare decât ceea ce este în carnea mea, este Creatorul cerului și al pământului. Deși carnea mea a fost contaminată de Satan, eu sunt templul Duhului Sfânt, iar El va locui acolo. De aceea, Satană, îți poruncesc să părăsești trupul meu! Ieși afară în Numele lui Isus Hristos! Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!"). Să ne rugăm fiecare cum știm mai bine, iar eu mă voi ruga pentru voi.

Atotputernicule Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, Autorul vieții, Descoperitorul tainelor inimii, Tu ai spus că „*Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri și desparte gândurile inimii...*" De aceea, atunci când Cuvântul S-a făcut trup, a știut ce gândeau ceilalți când a intrat în contact cu duhul lor. El era Cuvântul și cunoștea tainele inimii lor. El este încă același Cuvânt, iar în seara aceasta, după două mii de ani, vedem că ni Se descoperă, deoarece a scris aceste lucruri și este aici ca să le confirme și să ne arate că tot ce a spus se împlinește.

Aici sunt multe batiste. Mulți oameni sunt bolnavi, iar eu Îl rog pe marele Duh Sfânt care este aici și ne arată aceste lucruri, care ni le spune și nu greșește niciodată pentru că este Dumnezeu, să ungă aceste batiste cu prezența Lui și să-i vindece pe toți bolnavii peste care va fi pusă una din ele. Fie ca Dumnezeul care este viu și după două mii de ani, să vină în inima păcătoșilor care au fost salvați prin har și credință și să vorbească Cuvântul Său prin buze muritoare, ca să vedem că cele vorbite se împlinesc întocmai.

O, Doamne, Te rugăm să ai milă! Îngăduie ca fiecare persoană bolnavă sau care are un alt necaz, să primească îndurare. Așa cum a stat Moise înaintea Ta pentru poporul său, îmi pun și eu inima înaintea Ta, în seara aceasta, le dau toată credința pe care mi-ai dat-o Tu și spun așa cum a spus Petru la Poarta Frumoasă: „*Ce am îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!*” Iar bărbatul care fusese slab și bolnav, s-a însănătoșit, iar oasele și încheieturile lui s-au întărit, așa că a intrat în casa Domnului laudându-L și binecuvântându-L.

Tu ești Același, iar apostolul a spus: „*Ce am îți dau.*” Era vorba despre credință, de aceea am spus și eu: Credința pe care o am, o dau acestei audiențe, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret și mustru boala voastră, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât diavolul care încearcă să vă ia viața. Voi sunteți copiii lui Dumnezeu; voi sunteți salvați, de aceea îi poruncesc lui Satan să-i părăsească pe acești oameni! Fie ca Dumnezeul care a potolit furtuna zilele trecute, Dumnezeul care a potolit valurile și vânturile, să îndepărteze fiecare boală care este în acești oameni, pentru ca puterea lui Hristos să se arate în viața lor acum, în ceasul acesta! Și fie ca fiecare păcătos să se căiască pentru păcatele lui!

Doamne, Te rog să îngădui ca fiecare suflet din locul acesta să se apropie mai mult de Tine. Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Eu, păstorul și fratele vostru, L-am rugat pe Domnul să aducă credință în sufletele voastre și cred că veți primi lucrul pentru care vă rugați. Dacă credeți, pot să vă dau și vouă din credința pe care o am. În Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, renunțați la boala pe care o aveți și spuneți: „Pleacă de la mine, deoarece credința fratelui Branham și credința mea, alături de puterea lui Isus Hristos, care este aici să ne vindece și să ne arate că este Același, mă va face bine!” Sora care se roagă acolo, crede aceasta? (Da, cred!). Chiar dacă mușchii tăi sunt bolnavi și nu poți merge, ridică-te și umblă! Ridică-te în Numele lui Isus Hristos! Ajutați-o puțin. Priviți-o! Femeia poate umbla. Acum credeți? Vă rog să vă ridicați cu toții. Oasele ei au fost întărite. Ridicați mâinile și laudați-L!

Mare laHVeH, ne predăm Ție în Numele lui Isus, ca să fim vindecați. Amin.

- Amin -